

Četvrtak, 26. oktobar 2006.
Svedok Veselin Šljivančanin
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak 9.00 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Dobro jutro, časni Sude. Samo jedna mala stvar. Odnosi se na događaje od sinoć, a u vezi sa shvatanjem Gardijske motorizovane brigade i nasuprot Operativne grupe Jug, i gospodina Lukića koji je rekao da je ta stvar izneta pred svedoke. Mi smo prošli sve transkripte za koje smatramo da su relevantni i to nikada nije bilo izneto direktno pred bilo kojim svedokom. Bilo je okolišnih pitanja kod svedoka Trifunovića. Ali to nije uneto ni u vezi sa Pravilom 65ter a nije uneto ni u sažetke. I nema ništa što bi se na to odnosilo. A hteo sam da budem apsolutno siguran kako bi to bilo jasno – da su činjenice nasuprot, može biti, pogrešnog razumevanja gospodina Lukića.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Mogu li da vas podsetim gospodine Šljivančanin, da ste dali na početku svečanu izjavu koja još uvek važi. Sumnjam da je gospodin Šljivačanin čuo ovo što sam upravo rekao. Da li prevod funkcioniše?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN: Da, radi, čuo sam sada. Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA PARKER: Hvala. Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Dobro jutro, poštovani Sude. Ja ću odma' reći gospodinu Mooreu, a u pauzi ću naći stranicu da smo svedoka Trifunovića decidirano pitali o tome da li je Operativna grupa Jug nešto što je stvarno ili nešto što je ipak kategorija koje je da kažem bila samo na papiru. Ja ću naći stranicu transkripta, zato što sam siguran da je to pitanje postavljeno, znam čak i kakav je odgovor. S druge strane, u našem sažetku, prvom samariju koji smo dostavili po članu 65ter mi gospodinu Šljivančaninu decidirano stavljamo da je on bio načelnik bezbednosti Gardijske motorizovane brigade; i tako navodimo u tom samariju kakve je on poslove i zadatke radio kao načelnik bezbednosti Gardijske motorizovane brigade. To se vidi u sažetku prvom. Ja ću sad postaviti gospodinu Šljivančaninu pitanje o toga... o tome, ali bih pre toga zamolio... ja sam se složio sa gospodinom Mooreom; juče popodne su nam oni dali još jedan dokument koji misle da koriste u unakrsnom ispitivanju, pretpostavljam gospodina Šljivačanina, možda i ne, pa sam ja zamolio da jedan primerak BHS verzije izjave tog lica daju

gospodinu Šljivačaninu, pošto ja nemam kontakt sa njim. Mi smo inače taj dokument dobili u postupku obelodanjivanja. To je izjava jednog lica u postupku pred Vojnim sudom u Beogradu, ali ja nisam siguran da li gospodin Šljivančanin kod sebe ima baš taj dokument. Mislim da nema nikakvih problema da se u pauzi njemu dostavi ta izjava - da i on ima to kod sebe. A sad ću nastaviti sa...

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ - NASTAVAK

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, hoćete nam reći evo ovo što znate i o čemu je tema i šta je pokrenuo juče gospodin Moore. Šta je Operativna grupa Jug po vama? Šta... čega ste vi bili načelnik bezbednosti? Da li ste vi bili član Komande Operativne grupe Jug? Ko je sve činio Komandu Operativne grupe Jug?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Dobro jutro svima. Časni Sude, evo ja ću možda malo biti duži u tom odgovoru, ali želim da ovo pitanje razja... razjasnim - kakva su moja shvatanja. I istina o tome. Ja sam na ovu stolicu sio da kažem ono što znam i što je istina. A da li to nekom odgovara ili ne odgovara to procjenite vi, ja... na strani Suda je i moć i sve ostalo što treba, pa može i da ode moja glava, nije to bitno. Ali želim da govorim istinu. Mene je poznato kad sam došao na područje Negoslavaca da je postojala komanda koja se tada predstavila da je Komanda Operativne grupe Jug. I ja se sećam da je u toj Komandi bilo nekoliko starešina, ali imena dvojice, trojice sigurno znam. Komandant tada koji se predstavio bio je pukovnik Bajo Bojat, a načelnik Štaba isto pukovnik Ljubičić, ali ime sam zaboravio. Čini mi se da je u toj Komandi bio i pomoćnik za moral Jelić Blagoje. Mislim da je bio potpukovnik. I bilo je još u Štabu nekoliko starešina i u Komandi stana njihovoj koje ja nisam zapamtio. Posle nekoliko dana, kad su otpočela borbena dejstva za deblokadu kasarne i razoružanje paravojnih formacija, najednom je nestao taj, da ka'em tako, ta Komanda je nestala. I znam da je pukovnik Mrkšić preuzeo da komanduje jedinicama. Ono što sam ja tada znao, mene niko nikad nije dostavio nikakvo naređenje, niti papir, niti ja to imam do sada. Ako ima, neka ga neko pokaže. Biće mi drago i izvinuću se za sve ovo što govorim - da sam ja postavljen za bilo koju dužnost osim dužnost načelnika bezbednosti u Gardijskoj motorizovanoj brigadi. Od organa koji su stručno me usmeravali po pitanju kontraobaveštajnog rada, a to je načelnik bezbednosti Kabineta saveznog sekretara, nikad nisam dobio ni jednu... nijedan akt niti usmerenje da se trebam javiti bilo kome drugom organu bezbednosti radi daljeg stručnog usmeravanja po pitanju kontraobaveštajnog rada. I to isto volio bih da mi pokaže ako negde ima. Nikad nisam pozvan u toku izvršenja zadatka od strane organa bezbednosti Prve vojne oblasti ni na kakav sastanak, niti sam od njih dobio bilo kakav akt po pitanju kontraobaveštajnog rada u zoni dejstava. Sva dokumenta koja ovde želim da pokažem, koja imam, koja se tiču kontraobaveštajnog rada, a dolazila su linijom bezbednosti naslovljena su na naslov "Organ bezbednosti Gardijske motorizovane brigade". Sva moja dokumenta koja sam ja slao, slao sam kao načelnik bezbednosti Gardijske motorizovane brigade. Sledeće što želim da

dodam ovom pitanju. Ja ne kažem da sam ja mnogo stručan i pametan, jer i ja sam učio neke vojne škole, imaju ovde vojni eksperti: postoje pravila i propisi po kojima se tada radilo u jedinicama Jugoslovenske narodne armije, koje sam ja poštovao i trudio se da radim po njima. U pravilima piše da se Operativne grupe formiraju kao privremeni sastavi za izvršenje privremenog zadatka - trenutnog, koji može trajati jedan dan, dva dana, pet dana. I da je operativna grupa sastavljena od operativnih jedinica. Ako se ovde analizira da je ta takozvana Operativna grupa Jug bila sastavljena najviše od dve brigade, onda dozvoljavam da procene, pa da kažu da ovo nije istina što ja govorim - da li je to operativna grupa ili je to nekakva druga grupa. Ja ne znam kako da je... kako da je zovem. I sledeće časni Sude, izučavajući isto vojne propise, učio sam u vojnim školama da su jedinice Jugoslovenske narodne armije bile formirane na osnovu procene teritorije Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, njenih strategijskih, operativnih i taktičkih pravaca za upotrebu u ratnim dejstvima. Ako se pogleda na karti, a to možemo i ovde predo... predočiti, pravac Šid - Vukovar, ja ono što sam znao i naučio, taj pravac može da bude samo taktičkog nivoa, kapaciteta jedne ojačane brigade ili možda samo jedne brigade. To je sledeće čime to potkrepljujem. I sledeće, ako se ovde precizno analiziraju dokumenta koja je izdavao komandant Mrkšić, vidi se da u zapovesti i odlukama, izdavao je zadatak bataljonima, jedinicama bataljonskog sastava iz sastava Gardijske motorizovane brigade, koje su jedine učestvovali u deblokadi kasarne u Vukovaru, i u sadejstvu sa Odredom Teritorijalne odbrane Vukovara. Ostale jedinice su privremeno boravile na teritoriji i menjale se, i bile su van gradske zone Vukovara, gde se nisu izvodila borbena dejstva. I ja sam kao načelnik bezbednosti Gardijske motorizovane brigade tada u to vrijeme, sve što sam mogao, usmjerio da budem sa vojnicima Gardijske brigade u Vukovaru, i ako mogu da im doprinesem, da sačuvam njihove živote, i pomognem im u izvršenju zadatka. Ja sam to želeo da kažem. A ovde je... ima dosta pamenih... pametnih ljudi - mogu da cene šta je istina, a šta nije. Hvala.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, da još malo pojasnimo ove stvari. Iz velikog broja dokumenata koji su ovde uvedeni kao dokazi i o kojima smo razgovarali i razgovaraćemo, u spisima se koristi termin "Komanda Operativne grupe Jug" - u dokumentima, da to nazovemo sada tako. Ja bih vas pitao sledeće. Da li ste vi išli na sastanke, ja sam mislio to kasnije da porazgovaramo o tome, ali mislim da je sada pravi momenat da to raščistimo. Da li ste vi činili deo te Komande, da li ste išli na te sastanke, kol'ko su često držani ti sastanci i kakav je bio sadržaj tih sastanaka?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: U to vrijeme ja sam i termin Operativna grupa Jug prihvatio, što mi je i sugerisano, da bude kao tajni naziv i da se ne pominju imena formacijskih jedinica, posebno ne Gardijske brigade. Ja sam išao na sastanke koje je držao komandant Mrkšić. I sećam se da su tim sastancima sigurno prisustvovali svi pomoćnici po formacijskoj dužnosti iz Komande Gardijske brigade, komandanti ranga bataljon - divizion iz Gardijske motorizovane brigade, komandant Teritorijalne odbrane Vukovara, i nekim sastancima su prisustvovali, zavisno kako je koja jedinica bila prisutna na toj

teritoriji - Komandant bigade: da li Podunavske, da li 80. da li 20. partizanske. Zavisno kad je ko bio. A komandanti bataljona iz tih bigada nisu prisistvovali na tim sastancima na kojim sam ja prisustvovao. I sastanci, kada me pitate, kol'ko su trajali, kad su bivali - sastanci su se održavali po pozivu komandanta, obično po padu mraka. Ne svakodnevno, nego kako je kad potreba iziskivala, a nekad su održavani pre podne, na primer u 7.00 sati, u 8.00. To sve ima zapisano u ratnom dnevniku, a i vođena je knjiga tih sastanaka koje je trebao da vodi načelnik Štaba, pa se može videti. S tim što je komandant po svojoj zmisli i odluci, ponekad na sastanake pozivao samo pojedine komandante, đe je smatrao da ne ide dobro, pa je trebalo tog komandanta usmeriti kako da taj zadatak izvrši. I to piše u ratnom dnevniku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako je tekao tok sastanka takvog, tih sastanaka? Kako je išao tok?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tok sastanka je uvijek imao plan za sastanak. Obično je, kol'ko se ja sada sjećam - išlo ovako. Da prvo referišu potčinjeni komandanti po redosledu koji je ustrojjavao načelnik Štaba o izvršenim zadacima i njihovim zahtevima. Zatim su članovi Komande, odnosno pomoćnici komandanta iznosili svoja zapažanja o jedinicama, i odgovarali na zadatke potčinjenih komandanata koje su oni trebali da odgovore. Tako recimo da je po pitanju komandovanja i operativnih zadataka, pomoćnik načelnika Štaba za operativne poslove ili načelnik Štaba - iznosio te poslove, to je pitanje komandovanja; zatim je... isto... posle toga neko iz Operativno nastavnog organa o upotrebi jedinica diskutovao... o planu; zatim je pomoćnik načelnika Štaba za popunu i mobilizaciju iznosio zadatke i probleme popune, gubitaka i ostalog, to što je trebalo rešiti. Posle toga je išao redosled... pomoćnik komandanta za moral; zatim je odgovarao na pitanje i referisao pomoćnik komandanta za bezbed... za pozadinu i o bezbednosnim pitanjima na kraju, i zadatke koje je trebalo da kaže ono što je pitanje bezbednosti, refererisao je pomoćnik komandanta za bebednost... bezbednost, odnosno načelnik bezbednosti. Na kraju toga, načelnik Štaba je predlagao zadatke za naredni dan. I komandant je usvajao da li se ti zadaci prihvataju i davao ono što je težište i određivao težišne zadatke.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi redovno išli na te sastanke?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam na sve sastanke na koje sam pozvat, redovno odlazio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ja mislim da sada možemo da nastavimo, ako gospodin Moore verovatno ima neka pitanja u vezi ove teme, ne sumnjam da će koristiti svoje pravo u unakrsnom ispitivanju. Sada bih se vratio na dokumente gde smo stali juče. Voleo bi da se pred svedoka stavi dokument sa oznakom 3D050027. U elektronskoj sudnici, to je akt Uprave bezbednosti od 15. desetog 1991. godine, 65ter dokument 3D04. Kratko ćemo gospodine Šljivančanin o ovom dokumentu. Evo ja sad baš vidim, povodom onog što ste malopre pričali... 65ter 3D04 i 3D050027 je u *e-court*u. Kome je naslovljen ovaj dokument, gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja ne vidim ništa još ovde kod mene.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Aha, dobro. Ja sam mislio da vidite na primerku...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo, sad vidim. Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo ga sad. Možda da se samo malo poveća? Znači, kome je upućen ovaj dokument vidimo iz zaglavlja koji je poslat od strane vašeg...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Dokument je poslat od pomoćnika načelnika za bezbednost Kabineta saveznog sekretara za Narodnu odbranu, a upućen je Komandi Gardijske brigade. Podnaslov, načelnik organa bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim da dokument govori sam za sebe, očigledno je nešto potrebno da se dostavi Upravi bezbednosti. Mene interesuje samo ovde dole jedna grupa, piše "Operativne grupe za rad sa zarobljenicima i njihov sastav". Kažite mi, šta su organi bezbednosti, vaši, dok ste bili tu, radili sa zarobljenicima, ako ih je bilo, i kakva je bila procedura?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo i da objasnim kratko ovaj dokumenat. Znači, ovo sad vidim, jasno mi je, to je dokumenat. Uprava bezbednosti je taktički niosic opremanja jedinica Vojne policije vojno policijskom opremom i saraduje sa drugim taktičkim nosiocima opremanja Vojne policije naoružanjem i vojnom opremom. I ovaj dokumenat je poslat da ja napišem tačno gde su angažovane jedinice Vojne policije, koliko je brojno stanje, kojim zadacima se bave - da bi Uprava mogla da vrši ono što smo rekli kao stručni nisilac: popunu oružjem, opremom, zamenu ljudstva i tako dalje. A što se tiče ratnih zarobljenika, odnosno počinioca krivičnih dela, kako smo tada to zvali, nama je naređeno i od strane komandanta i od Uprave, po stručnom tom pitanju, a to pitanje tih ljudi je i bilo pitanje kom... komandi, ne samo ovog organa vojne policije i bezbednosti - da se odmah, ako takve ljude pronađemo - sprovedu u Šid u neku... u tamo neki prihvatni centar de je dalje rađeno sa ratnim zarobljenicima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, posle ćemo videti. Ko... ko je činio te Operativne grupe od vas? Od vaših saradnika, jel' bilo tu nekog?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa u vrijeme trajanja zadatka za blokadu kasarne jedino mjesto gdje su prihvatani civili, gdje je vršena neka trijaža i provjera bio je "Velepromet" gdje je učestvovao povremeno u stručnim obavezama i zadacima i moj potčinjeni organ bezbednosti kapetan Srećko Borisavljević.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li da dobijemo dokazni broj za ovaj dokument?

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

sekretar: To će biti dokazni predmet 821, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sledeći dokument koji bih voleo da se stavi na ekran je dokument koji u e-courtu ima oznaku 3D050165, 65ter dokument 3D37. To je informacija od 22. desetog. I ovom dokumentu... nećemo puno da se osvrćemo, ali me interesuje da nam kažete ova, opet... Kažite nam, šta je sadržaj ovog dokumenta, ko... ko sačinjava ovaj dokument i po čijim informacijama?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa juče smo videli sličan dokumenat koji je isto takođe kao i ovaj uradio načelnik organa bezbednosti Kabineta saveznog sekretara na osnovu moje informacije koju sam poslao sa... iz zone borbenih dejstava i prosledio ga Upravi bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da ne čitam, hoćete mi dati samo komentar ova prva dva pasusa koja su inače na ekranu. Šta je to bilo tema vaše takođe analize i bezbednosne obrane... ob... bezbednosne obrade tokom vukovarskih dešavanja?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, tokom izvršenja borbenih zadataka u zoni borbenih dejstava i deblokade kasarne, težišna pitanja sam inače ponovio po pitanju kontraobaveštajnog rada, ali bila su i sva druga pitanja koja utiču na moral i narušavanje borbene spremnosti jedinica, odnosno bilo kakav neprijateljski rad koji se odvijao prema tim jedinicama, a može se reći jednom rječju da nije bilo pitanja koje mene kao organa bezbednosti nije interesovalo. A ovde u ovom prvom redu se čak komentariše i pitanje nepravilnog rada artiljerijskih jedinica, o čemu mogu isto da objasnim, odnosno...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ćemo posle, kad budemo analizirali ratni dnevnik.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: ... A u 2. pasusu se govori o široj pojavi malodušnosti i defetizma kod jedne jedinice u Drugom motorizovanom bataljonu - gde je masovno izraž... izraženo nezadovoljstvo i razočarenje dešavanjima uspeha u borbenim dejstvima i pitanje otpusta rezervnog sastava zbog trajanja njihovog prisustva u jedinici od 45 dana.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste već juče napomenuli, al' da... da sada pojasnimo tačno Pretresnom veću. Kakav je bio vaš stav o toj odluci Vlade Republike Srbije o otpustu rezervnog sastava, vraćanja sa fronta? I kakav je to bio momenat u odnosu na bezbednosne probleme o kojima ste vi vodili računa?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tada i sada smatram da je Gardijska motorizovana brigada bila jedinica oružanih snaga Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. I ja sam smatrao da za nas ne važe naredbe koje je donio ministar odbrane Republike Srbije, nego da po tom Ustavu, tadašnjem - smatrao sam da to važi za Teritorijalnu odbranu, a ne za nas - Teritorijalnu odbranu Republike Srbije. I tražio sam od komandanta da se ta naredba ne ispoštuje, i da svi borci koji su mobilisani i došli kao ukupni sastav jedinice za izvršenje zadatka ostanu do kraja na izvršenju zadatka ili da se onda povuču i mladi vojnici. I na to sam naišao na veliku otpornost, i kod rezervnog sastava, posebno u Drugom motorizovanom bataljonu i kod nekih pripadnika

dobrovoljaca, koji su čak upotrebljavali... počeli u kasarni da u... uperuju oružje prema mene i tako redom. I na kraju sam... naišao sam i neo... na neodobravanje pomoćnika komandanta za moral. I na kraju sam išao čak i na razgovor komandanta sa tim pomoćnikom za moral, i komandant mi je objasnio da mi to moramo ispoštovati. I ja tu nisam više imao nikakvog uticaja - ta se naredba ispoštovala. To su bili moji predlozi samo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Stranica 2 ovog dokumenta, ako možemo da okrenemo prvi pasus, govori o izvesnom Macura Miroslavu. Tu se opet spominje vidim, vaš operativni rad?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ovo je opet jedan od tih metoda prikupljanja podataka operativnim radom - oko šverca i trgovine naoružanjem, gde smo mi u našoj zoni se borili da se i takva pojava suzbije i da se svi ti indet'fikuju, i da se protiv njih preduzimaju mjere.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Možemo li ovo časni Sude da uvedemo u dokaze? Ovaj dokument takođe?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: To će biti dokazni predmet 822, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sledeći dokument bih uveo, to je dokument koji ima oznaku, o kome bih sada razgovarao, ali bih molio da pređemo na privatnu sednicu, ovde se pominje u ovom dokumentu zaštićeni svedok?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se časni Sude na javnu sednicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da se skine sa ekrana dokument, jedino zbog javnosti. Ja ne znam da li je vam sudnice ali... Ovo što piše u 2. i 3. pasusu gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: U 2. pasusu govori o dobrovoljcima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. Šta se tu dešavalo i šta ste vi povodom toga činili?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To je velika priča o tim dobrovoljcima, i moglo bi se mnogo pričati dugo. Ali mi smo kao pripadnici Gardijske brigade želeli da uspostavimo red i disciplinu, i koliko smo mogli u tim uslovima da uvedemo disciplinu i kod tih ljudi koji su nama slati. Nismo mi

izmislili dobrovoljce. Nama su dobrovoljce slali radi popune, zbog ovog odlaska rezervnog sastava. To je neko smislio, a ko je to, nek kaže taj ko je smislio iz pretpostavljene komande. Ja o tome ne mogu mnogo da govorim. Ali smo se mi borili da ti dobrovoljci koji dolaze da se uvedu u red i disciplinu. One koje nismo mogli da uvedemo da budu disciplinovani i da budu...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Malo sporije samo.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR:... i da budu... kol'ko - tol'ko primerni - mi smo razoružavali i vraćali. I ovom prilikom sam izvestio da smo vratili 70 dobrovoljaca. Znači, u ovom izveštaju piše da smo vratili 70 dobrovoljaca, i da ćemo 24. vratiti još 60 dobrovoljaca koji su došli u sastav Gardijske motorizovane brigade - zbog njihove psihičke nestabilnosti, zbog nepavilnog shvatanja i odnosa prema postavljenim zadacima, i zbog nediscipline.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo sporije, molim vas...

SUDIJA PARKER: Vaši odgovori su dugi i vrlo brzo ih iznosite. Kako biste dali prevodiocima više vremena, pokušajte da odgovarate kraće i sporije. Hvala vam.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Hvala, gospodine sudija.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovde u sledećem pasusu se pominje i da je izvršen pretres i da su pronađene određene stvari. Ja neću o tome ništa da pitam; verovatno je to bila redovna procedura kada su se takva lica udaljavala iz zone borbenih dejstava, jel' tako? Samo kratko mi odgovorite?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To je bila tačna i precizna procedura, niko nije smeo iznijeti ni naoružanje ni bilo kakvu opremu iz te zone.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li da dobijemo broj za ovaj dokument? Ja predlažem da se uvede pod pečatom?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se pod pečatom.

sekretar: To će biti dokazni predmet 823 pod pečatom, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada ćemo da pređemo na dokument od 25. desetog 1991. godine. To su u stvari, ja ću reći, dva dokumenta, ali da prvo obradimo prvi, pa onda drugi. Znači, ja sad... to je... dopis pomoćnika načelnika bezbednosti, kao propratni akt, i dopis Uparve bezbednosti od 25. desetog 1991. godine. Ja nemam sada tačno oznaku e-courta, ali mislim da su našli svi učesnici u postupku.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja nemam ovde takav dokument.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ima oznaku u 65ter dokumentima 3D09, ali ne znam, ako Pretresno veće nema ispred sebe, onda mogu... Tako je. 3D050205

je u e-court-u. Ako može da se uveća? Šta je ovo, samo nam kažite po formi? A posle ćemo preći na sledeći dokument koji je u stvari... čiji je ovo propratni akt. Ko vam ovo dostavlja i šta?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, ovde se opet vidi na pečatu da je pomoćnik načelnika bezbednosti Kabineta saveznog sekretara za narodnu odbranu - i dostavlja informaciju o nekim saznanjima koja se dešavaju u Vukovaru, a rade se od strane, kako ovde se navodi - malobrojnih lojalnih Hrvata.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad bih molio da sledeći dokument... da li imate ispred sebe, gospodine Šljivančanin izveštaj Uprave bezbednosti ili ćemo i to morati na ekran. Od 25. desetog 1991. godine?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja stvarno ovde pokušavam da to nađem ali, ne mogu da nađem... Sa tim datumom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak, u ovolikim dokumentima može da se potkrade i jedna greška možda. Sad ćemo da vidimo.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo, sad ima na ekranu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jel' imate?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je. Zahvaljujem. Kada se onaj prethodni pogleda on se poziva u stvari na ovaj dokument, to će se kasnije jasno videti. Interesuje me 2. pasus da prokomentarišete?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, načelnik bezbednosti saveznog sekretara dobio je akt od Uprave bezbednosti, i on je procjenio da je taj akt značajan za rad organa bezbednosti u Gardijskoj brigadi, pošto se odnosi u zoni, na zonu gde se mi nalazimo, i poslao je taj akt Upravi bezbednosti. U 2. pasusu piše: "Jedan od centara odbrane Zbora narodne garde i MUP-a je vukovarska bolnica, u čijim prostorijama je... u čijim prostorijama su smešteni pripadnici Zbora narodne garde, dok su pripadnici MUP-a smešteni u policijskoj stanici. Najekstremniji koljači smešteni su u prostorijama bivšeg odeljenja neuropsihijatrije, a u izvršenju zločina uključena je... uključen je i deo medicinskog osoblja vukovarske bolnice".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada dobijete ovakvu informaciju, po stručnoj toj liniji, da li ovo za vas predstavlja neku smernicu za dalji rad? I kakav?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, ovde su već izvođeni dokazi o upisima u ratni dnevnik Gardijske motorizovane brigade, gde su izviđački organi Prvog motorizovanog bataljona slično nešto ovome izvijestili još u oktobru mesecu. Vukovarska bolnica tada nije bila u zoni dejstva Gardijske brigade, ali ja sam sa ovim aktom upoznao komandanta i uži dio Komande na sastanku. I upoznao sam potčinjene komandante da i oni rade na tome oko prikupljanja podataka, a mojim potčinjenim organima bezbednosti dao sam smernice za operativni rad u daljem prikupljanju podataka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim časni Sude da bi ova dva dokumenta mogli da uđu kao jedan dokaz, a ako ne, onda bi morali da ih uvedemo kao dva dokumenta. A mislim da oni čine celinu?

SUDIJA PARKER: Budući da nemamo njihove kopije, mislim da bi bilo bolje da budu razdvojeni. Kažu nam da se vaša želja može ispuniti zato što su oni u elektronskom sistemu zapravo jedan dokument, tako da ćemo im dodeliti jedan broj.

sekretar: To će biti dokazni predmet 824, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada bih molio da pogledamo informaciju, izveštaj organa bezbednosti od 25. desetog, nosi oznaku 3D05211, 3D0211, 3D10. Opet bi morali da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na javnu sednicu, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jedno, da kažem generalno pitanje. Da li ste po liniji bezbednosti dobijali informacije generalno o stanju na ratištu o, da kažem, jedinicama suprotne strane ili ono što je relevantno za borbena dejstva? Da li ste po bezbednosnoj liniji dobijali takve informacije? I od koga?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, sve informacije koje sam dobijao, dobijao sam po pitanju kontraobaveštajnih mera i bezbednosti, dobijao sam od, kako sam rekao, od načelnika bezbednosti Kabineta saveznog sekretara i ni od koga više. A jedna od takvih informacija o... vidjeli smo prije koju mi je poslao o stanju recimo u Vukovarskoj bolnici, ono što je on imao prikupljene podatke. Takvih informacija bilo je još, koje su služile nama za dalji operativni rad i usmeravanje jedinica u zoni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Već ste mislim odgovorili, ali sad ću ponoviti pitanje. Da li ste takve informacije dobijali od organa bezbednosti Prve vojne oblasti?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam već u svakom tom pitanju napomenuo: ni od koga, ni od koga više nisam dobijao ni jednu informaciju, pa ni od organa bezbednosti Prve vojne oblasti. Jedino stručne savete koje mi je davao general Vasiljević, prilikom njegovoga boravka u zoni borbenih dejstava. Ni od koga drugog, osim od načelnika bezbednosti Kabineta saveznog sekretara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tokom boravka na vukovarskom ratištu imali kontakte neposredne, ili putem centara komunikacije, sa gospodinom

Babić Miletom i gospodinom Petković Ljubišom? A Pretresno veće već zna da su u pitanju načelnik i pomoćnik načelnika za bezbednost Prve armijske oblasti? Prve vojne oblasti?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Sa tom dvojicom ljudi nisam imao nikad kontakte, ni za vreme borbenih dejstava, ni kasnije, ni prije, ni nikad.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tokom boravka u Vukovaru čuli ono što ste čuli svedočenje pred ovim Sudom o nekim događajima u Iloku, Šarengradu, Lovasu i drugim mestima Istočne Slavonije?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Prvi put o tome sam čuo iz dokumenata koji su ovde predočavani ovom poštovanom Sudu. I tada nisam imao o tome nikakvih informacija. A da budem iskren, moja okupacija je bila na izvršenje tog zadatka koji smo mi dobili kao jedinica.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molio bih sada da pogledamo još jedan dokument. To je dokument koji u elektronskom ima oznaku sistemu 3D050054, 65ter dokument 3D12. To je dopis Uprave bezbednosti od 5. novembra 1991. godine. Ja bih sada pročitao samo ovaj prvi deo i onda na kraju, pa da mi prokomentarišete. "Dana 3... " znači to je po... dopis Uprave bezbednosti, koji je poslat preko Kabineta SSNO, pomoćnika za bezbednost organu bezbednosti Gardijske brigade. "Dana 3. jedanestog 1991. godine, zapovednik Štaba odbrane Vukovar M. Dedaković zvanu Jasreb, u razgovoru sa F. Tuđmanom izneo je da se snage ZNG i MUP-a u ovom gradu nalaze u veoma teškoj situaciji, da jedinica JNA, osam tenkova i pešadija prodrle u rejon Vuke, silosa i bolnice, to jest u blizinu skloništa ZNG-a i MUP-a i da nije dobio municiju". I dalje se sad govori sve oko tog, da kažem, presretnutog razgovora. Na sledećoj strani dva se govori koji je cilj dostavljanja ovog dokumenta. Kažite mi, da li se vi ovoga sećate i šta se povodom toga radilo?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Dokumenta se sećam. Ovo je isto dokumenat koji je stigao kao i onaj prethodni. Upoznao sam Komandu, uži deo Komande, znači s komandantom Gardijske motorizovane brigade, upoznao svoje oficire bezbednosti. I znači, ono što je ovde važno da se kaže da ne dolaze podaci organa bezbednosti samo od jednog načelnika. Oni dolaze sa više strana u Upravu bezbednosti. I onda Uprava vrši analizu i analitiku toga da proveri šta je tačno, šta nije. Mora imati više izvora, jer neki mogu da budu i dezinformacije, i netačni, i tako redom. I za ono za šta se opredeli da su približno tačni, šalje se onim sastavima koji se nalaze u toj zoni, radi planiranja daljih borbenih dejstava.

TUŽILAC MOORE: Ne znam da li je u pitanju prevod. Gledam stranicu 23, red 7 i ono što ja ovde čitam ne slaže se sa onim kako smo mi razumeli. Ovde se kaže: "Informisao sam Komandu korpusa na čijem je čelu bio zapovednik Gardijske brigade". Pitam se da li moj uvaženi kolega... mislim da to jednostavno nema smisla, tako da bi možda bilo dobro da to moj uvaženi kolega proveri jer to ne odgovara zdravom razumu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zahvaljujem kolegi Mooreu, očigledno se radi o greški u prevodu. Gospodin Šljivančanin, to je posledica našeg brzanja.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, ja kao pomoćnik komandanta za bezbednost Gardijske motorizovane brigade, sa ovakvim i sličnim dokumentima, na sastanku kod komandanta, uvek upoznajem komandanta i užično, a to su njegovi pomoćnici Komande Gardijske motorizovane brigade - da bi se iskoristile informacije za dalju upotrebu jedinica i planiranje borbenih dejstava.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste malopre pomenuli na privatnoj sednici dolazak gospodina Vasiljevića. Sad možemo na javnoj, samo pazite oko, oko izlaganja tog dela. Koji je bio njegov povod, šta je on hteo, i da li ste vi bili prisutni tada kad je on bio? Ja mislim da je to bio njegov drugi dolazak u Vukovar, ako ne grešim?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovako. To sam dobro zapamtio. General Aca Vasiljević je dolazio u Vukovar, odnosno u zonu koju je tada kontrolisala Gardijska motorizovana brigada tri puta. Prvi put je došao u oktobru mesecu, drugi put je došao isto krajem oktobra ili eventualno početkom novembra, ne znam... tačno se ne sećam datuma; i treći put je došao, taj datum možda i bolje pamtim, za vreme posete, kad je otišao, tog dana kad je gospodin Cyrus Vance boravio u Vukovaru, ali u večernjim časovima je on došao. General Vasiljević je bio izuzetno disciplinovan, korektan starešina. I po kojim zadacima je on dolazio, mene nije poznato. Uvijek kad je došao, prvo se javio komandantu. I ja sam njega uvijek nalazio kod komandanta. Pozvali su me da dođem kod komandanta. Posle obavljenih razgovora koje je imao sa komandantom, o čemu su razgovarali ja stvarno ne znam, on bi došao u prostorije gde sam se ja nalazio, i davao mi savete o stručnom usmeravanju po pitanju kontraobaveštajnih zadataka. Kritikovao me je i za neke poslove, gde se ja možda eksponiram više nego što bi trebao, takav sam naveo i primer posete generala Adžića, a i tražio je od mene da mu dam zapažanja po pitanju bezbednosti u jedinicama Gardijske motorizovane brigade. To su uglavnom bili ta pitanja koja je on tada raspravljao. I za vreme drugog boravka, kad sam ga upoznao o bezbednosnoj problematici u Prvom bataljonu Vojne policije, i sa problemom svedoka P-01, pošto je i njega gospodin Aca Vasiljević poznao iz izvršenja nekih operativnih zadataka, kad su išli po zadacima operativnim - želio je da ide da razgovara sa njima. Ja sam ga savetovao da ne ide, da ćemo mi to pitanje riješiti. Međutim, on je išao, i znam da tada ta pitanja njihovog nezadovoljstva nisu riješena. I prije sam objasnio kako su riješena.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A zašto ste ga savetovali da ne ide u jedinicu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Savetovao sam ga da ne ide tada zbog glasina i priča koje su kružile stalno, pa i među pripadnicima Jugoslovenske narodne armije, i zbog toga što sam mislio da je trenutno tada vladao umor kod tih ljudi. I kad se odmore, da ćemo mi naći rešenje da to pitanje lakše rešimo. A bilo je tada pojava da je veliki broj visokih činova oficira Jugoslovenske narodne armije, kako da kažem, možda i dese... deze... dezertirao ili napustio jedinice Jugoslovenske narodne armije, pa je o tome stalno se pričalo - ko je izdajnik, ko

ne veruje više u JNA, i tako redom. I evo sad za ovaj časni Sud i vas svi mogu ispričati, na tom sastanku, kada je prisustvovao general Vasiljević, u toj jedinici bio je jedan izuzetno pošten i častan čovek - Hrvat Ivo Pavković, stariješina koji je i mene učio kakav da budem... trebam da budem starešina, imao je svoja dva sina koji su bili podoficiri, i obadvojicu je doveo sa sobom na izvršenje zadatka. Pa su starešine postavljali pitanje o nekoj izjavi admirala Grubješića, komandanta Ratne mornarice - zašto je dezertirao. General ja pokušao da im objasni, pravdajući da su ga na to nagovorila njegova djeca, koja žive u Splitu. Gospodin Ivo Pavković je rekao sledeće riječi, to sam zapamtio: "Druže generale, ja sam Hrvat i rođen sam u nekom selu kod Šibenika..." čini mi se, ne mogu sad tačno ime da se setim "...i ja sam se sa svima mojima meštanima i rodbinom u mom selu posvađao zbog Jugoslavije, Jugoslovenske narodne armije, jer mislim da je to jedna država gde možemo zajednički da živimo svi dobro, a vi sad pravdate generala što je poslušao svoju djecu". Tako, bilo je tih raznih priča i galasina. Ja sam mislio da se ne treba tada upustati na prvoj borbenoj liniji da se raspravlja o tim glasinama i pričama.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li sada preći na jedan dokazni predmet 749? to je...

TUŽILAC MOORE: Hoće li moj kolega zatražiti da se uvede u spis ovaj dokument 3D12?

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvaljujem. Molim da se ovaj dokument, dopis Uprave bezbednosti od 5. jedanaestog 1991. godine uvede u dokumente... u dokaze?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se.

sekretar: Kao dokazni predmet 825, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, dokazni predmet 749. Molio bi da se druga strana pokaže. Interesuje me ovaj treći, četvrti pasus, samo ako može da se podigne malo gore? Hvala. Ovde se govori u zvaničnom izveštaju koji je stigao od Operativne grupe Jug, i ide gore ka njihovim nadređenima, se pominje ono o čemu smo malopre govorili, o tom problemu sa moralom borbenim. Samo mi odgovorite gospodine Šljivančanin, sa aspekta organa bezbednosti, koliko je važna disciplina, moral, da nema defetizma, da nema dezerterstva. Koliko je to važno sa aspekta bezbednosti?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa to je važno po svim pitanjima, ne samo po pitanju bezbednosti, nego ukupnog komandovanja. Defetizam, moral i dezerterstva ako se pojavljuju u jedinicama, odnosno ako se narušava moral, onda ne može ni komanda izvršiti nikakav drugi zadatak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je po vama poznato, pošto je u jedinici vašoj postojao pomoćnik načelnika za moral i informisanje, njegovo ime

je pominjano, da li je i on kao vi isto bio često na prvoj liniji i imao informacije iz prve ruke o ovim stvarima o kojima smo govorili?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovde povodom ovog dokumenta samo da dodam. U mojim izveštajima se pominje ovaj problem morala u 20. partizanskoj brigadi i Oklopnom bataljonu 544., a evo vidite i u redovnom izveštaju komandovanja se pominje to isto. A što se tiče pomoćnika komandanta za moral, ja tokom čitave operacije koja je trajala oko deblokade kasarne, nikad ga nisam nigde drugo sreo osim u selu Negoslavci. A da li je išao, ja ne znam, ali ja ga nisam sreo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada bih voleo da pogledamo dokument koji ima oznaku u e-courtu 3D050171 i 65ter dokument 3D38. To je sa propratnim pismom "Obaveštenje o podacima, pripadnici ZNG-e i MUP-a u Vukovaru" dostavljeno opet koliko ja vidim, dokument Uprave bezbednosti, jel' tako? Ja bih zamolio da na ekran stavimo stranicu 10 BHS, a engleska stranica je 8. Hoćete li nam reći uopšteno šta je ovaj dokument, gospodine Šljivančanin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, ovo je sličan dokumenat, samo mnogo šireg formata, koji je uradila Uprava bezbednosti na osnovu prikupljenih informacija, koje su njoj bile dostupne iz raznih izvora, o mreži pobunjeničkih paravojnih formacija u Vukovaru i njihovoj formaciji, imenima, kao i grupisanjima na pojedinim punktovima gde se oni nalaze, koji bi trebali da služe u daljem operativnom radu tih organa koji se trenutno nalaze u toj zoni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li može na ekran da se stavi sledeća stranica? Ovde piše, ja ću pročitati: "Izvesni podaci ukazuju da se atomska i slična skloništa koja koriste hrvatske paravojne formacije nalaze", pa onda pod 1, sklonište locirano Olajnice, podrum u PU Vukovar i pod 3, podrum između stare i nove bolnice, u kojima se prema nekim sazanjima nalazo oko 200 ranjenika, a po nekim procenama, tu bi se moglo skloniti još oko 50 ljudi. Bolnicu obezbeđuje sedam pripadnika ZNG-e". Da li je ovo, kao isto malopre što ste pominjali, za vas bilo informacija važna za vaš operativni rad?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo sada, pošto smo čuli...

TUŽILAC MOORE: Oprostite, možda je kasno. Ja bih uložio prigovor na ovaj dokument sve dok se ne uspostavi osnov. Jer, koliko ja to mogu da shvatim, ovaj dokument nije nastao kao rezultat rada gospodina Šljivančanina ili da ga je on primio. I zato njegovo saznanje o tom dokumentu mora da se utvrdi pre nego što on krene da komentariše taj dokaz.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Izvinjavam se što sam išao prebrzo. Recite nam gospodine Šljivančanin, šta znate o ovom dokumentu? Da li je on ovo što pita gospodin Moore, da li ste ga vi stvorili ili je neko stvorio, pa ste vi došli do njega?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, ja sam već rekao, kao što su došli i oni prethodni dokumenti koje smo ovde čitali o razgovoru komandanta sa Tuđmanom, o informaciji šta se nalazi u bolnici i tako redom, ovaj dokumenat je izvor Uprave bezbednosti. Prikupljanjem podataka sa raznih strana, a to oni znaju odakle su prikupljali preko organa bezbednosti. I poslat je načelniku Kabineta bezbednosti saveznog sekretara; on je aktom taj dokument prosledio meni. Isti postupak je kao i za sve druge dokumente. Prvo, služi u operativnom radu organa bezbednosti koji su meni potčinjeni. I upoznao sam komandanta i Komandu Gardijske motorizovane brigade sa onim izvodima dokumenta koji služe za planiranje borbenih dejstava. Ove tačke koje ste vi ovde sada pročitali, govore da su operativni podaci tada skupljeni još prije deblokade kasarne i konačnog razoružanja paravojnih formacija - bili tačni, i po izjavama svjedoka koji su prošli pred ovim Sudom. Govorili su o skloništu u Olajnici, govorili su o podrumu Poljoprivrednog kombinata i gde su smešteni ljudi, i govorili su o podrumima između dvije bolnice u Vukovaru. To znači da je Uprava bezbednosti svojim metodama ili preko raznih, koji je prikupljala tada podatke imala... tačne podatke.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja se nadam da je sada pojašnjeno, i predložio bi da ovaj dokument uvedemo u dokaze?

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

Sekretar: To će biti dokazni predmet 826, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo prestati sa dokumentima, pa ćemo pričati o jednoj sasvim drugoj temi, ali ćemo se vratiti. Voleo bih sada da nam svedočite ili da počnemo, pa ćemo napraviti pauzu, ali mislim da možemo da uđemo u tu temu. Gospodine Šljivančaninu, oko evakuacije ranjenika u oktobru mesecu iz vukovarske bolnice, tu je pominjano i vaše ime, pa u tom smislu bih želeo da vas pitam: Šta se to dešavalo... bila su... čuli smo svedočenje - dva konvoja, šta se desi... desilo prvom prilikom, šta se desilo drugi put? Počnite prvo...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Odmah po otpočinanju deblokade i razoružanja paravojnih formacija, negde oko 10. oktobra, stiglo je naređenje pretpostavljene komande, a želio bih na kraju da me pitate kakav je bio razgovor sa Marinom Vidićem u vezi tog pitanja. Znači, stiglo je naređenje pretpostavljene komande da se obustave sva borbena dejstva i da u naredna dva do tri dana primimo konvoj humanitarni za Vukovar, a da se tim konvojem izvezu svi ranjenici iz Vukovara. Komanda Gardijske brigade na čelu koma... sa komandantom, a i svim starešinama, činila je sve što je mogla da se prekinu borbena dejstva, po cijenu da smo tada pretrpjeli najviše gubitaka kod naših vojnika. I poštovali smo prekid vatre. 13. novembra... 13. oktobra, izvinjavam se... pošto neko može pitati kako pamtim taj datum, zato što za to imam dokumenat koji ćete vjerujem ovdje pokazati. Komandant Mrkšić je odredio i dao zadatke pukovniku Pavkoviću i meni da idemo u selo Marince, da preuzmemo koma... konvoj od jedinica Prve gardijske divizije, i da ga na najbezbedniji način

dovedemo u Vukovar i pustimo da pređe na stranu koje su kontrolisali pripadnici paravojskih formacija Hrvatske. Ja sam putem radio stanice, koju sam vam juče rekao kako sam do nje došao, tog dana više puta zvao komandanta hrvatskih paravojskih snaga i molio ga da stvorimo bezbedne uslove za te ljude koji žele da im pomognu. Međutim, oni su se vrlo često oglašavali, provocirali i otvarali vatru. Mi smo u kasnim satima poslepodne bezbedno doveli konvoj do vukovarske kasarne. Ponovo smo zvali komandanta hrvatskih paravojskih snaga da otvori prolaz i pusti konvoj asfaltnim putem, ulica Sajmište – centar Vukovara. Želim ovom prilikom da kažem ovde jednu upadicu koju sam prošle godine gledao na Hrvatskoj televiziji za vreme, kako oni kažu, godišnjice oslobođenja Vukovara, emisiju zvanu "Latinica" koju ja volim da gledam - gde je učestvovao taj komandant u toj emisiji, i on je doslovno izjavio, javno, da konvoj nisu pustili zato što je Šljivančanin hteo da iskoristi lukavstvo i da sa tenkovima uđe u Vukovar. Što je jedna velika besmislina. Ja tada o tome nisam razmišljao niti sam komandovao tenkovima. Oni nisu pustili tada taj konvoj da uđe. I konvoj je zanoćio u vukovarskoj kasarni. U konvoju je bilo oko stotinu vozila, šlepera, sanitetskih vozila, svi su bili puni hranom i ostalom potrebom. Konvoj je predvodio Robert Michele. Mi smo, pripadnici Gardijske brigade, trudili se koliko smo mogli da im obezbedimo sigurnost, bezbednost i da omogućimo da taj konvoj uđe u Vukovar. U toku noći, došlo je do otvaranja vatre na kasarnu i ljudi koji su vozili ta vozila i bili u pratnji konvoja su se uplašili, normalno. I tražili su da se konvoj vrati nazad. Ja sam insistirao i dalje da konvoj uđe u Vukovar. I komandant je insistirao da konvoj uđe u Vukovar. Zvali smo Komandu Prve vojne oblasti, odnosno generala Panića. On je onda donio odluku, kad oni neće da idu dalje, da se konvoj vrati. Ali da mi opet moramo da obezbedimo uslove da se bezbedno vrate i u Vinkovce. To mi je bio mnogo teži zadatak nego da ga dovedem. Ja sam se dogovorio sa Robertom Micheleom da ćemo učiniti sve, ali da i on nama dadne potvrdu da smo mi uradili sve što treba. I on je rekao da će dati kad dovedemo konvoj na granicu do Vinkovaca. Kad smo se vratili, u selu Marinci - imali smo ogromne probleme sa meštanima i Teritorijalnom odbranom tog sela. I malte ne, hteli su da napadnu i konvoj i te sve ljude. Glavni razlog je bio po njihovoj priči da su tog dana pre, kad smo mi konvoj proveli kroz to selo, posle par sati u selo ušle hrvatske paravojske snage i izvršile masakr. I oni su rekli: "Danas mi ovde sahranjujemo naše ljude koje ste nam juče pobili zbog konvoja. A vi izdajnici Jugoslovenske armije pomažete Hrvatima." To su bili teški trenuci. A opet sad ponavljam tu emisiju "Latinica" prošle godine na Hrvatskoj televiziji, kad je i gospodin Paraga i komandant hrvatskih snaga izjavili da su 13. u 6.00 sati krenuli u proboj preko sela Marinaca prema Vukovaru. I pokazali su papire.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li sad pre pauze još da pogledamo dokument?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Samo da završim. Uspeli smo da vratimo taj konvoj. I konvoj se vratio u Hrvatsku bez obavljenog zadatka. Prvi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molim vas, časni Sude, pa da završimo sa ovim. 3D010060 je u elektronskoj verziji, jedan dokument. Gospodine

Šljivančaninu, vi znate sada šta ćemo da stavimo na ekran. I reći ćete nam samo, pošto dokument...

TUŽILAC MOORE: Da li je to dokument Odbrane 3D ili je to dokazni predmet? Jer ja imam samo jedan broj. Obično dobijamo 3D37 ili 36 ili 25. Da li moj uvaženi kolega ima taj broj, jer bi nam to bilo od velike pomoći?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ID dokument, 3D010060. Evo ga sada na ekranu. Ovo je gospodine Šljivančaninu na engleskom i ne tražim da sad čitamo dokument, samo... pošto znate da ima i BHS verzija. Šta je ovo, recite u jednoj rečenici?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovo je potvrda koju je mene lično gospodin Michele svojom rukom napisao 14. oktobra 1991. godine u selu Marincima, kad je konvoj vraćen u Hrvatsku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad imamo da je taj tekst koji je napisan tada i preveden na BHS. Ja bih molio da ovaj dokument engleska i BHS verzija se uvede u dokaze?

SUDIJA PARKER: Oba dokumenta će se uvesti u dokaz.

sekretar: Kao dokazni broj 827, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ: Mislim da je vreme za pauzu, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Nastavljamo sa radom i 10.50.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodin Šljivančaninu, ja bih vas molio da malo odgovori, ono što je rekao i sudija Parker, budu kraći. Imamo puno tema kroz koje treba da prođemo, moramo jasno da kažemo najbitnije stvari. Imajte to stalno na umu, molim vas. Pa, ako bude potrebe nešto ćemo kasnije u redirektu, ako se pokrene kao tema, ali za sad idemo samo ono što je zaista važno, o čemu smo čuli već svedočenje pred Sudom. Sada ćemo preći na da kažem, tu drugu evakuaciju u oktobru, da je tako nazovemo. Šta se desilo posle nekoliko dana, ako možete to u kratkim crtama da nam opišete?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Posle nekoliko dana neulaska tog prvog konvoja, opet pukovnik Pavković i ja dobili smo zadatak od komandanta da sačekamo novi konvoj u selu Marinci. I opet je konvoj doveo Robert Michele. Bilo je mnogo manje vozila, čak mislim da je tada bilo negde oko 30 vozila. I bila su većinom sanitetska vozila i po neki mali kamion, nije bilo šlepera i velikih

vozila. On je opet tražio od nas da konvoj ide preko sela Bogdanovaca. Mi smo ga kao i prvi put upozorili da je tamo minirano, i da to selo kontrolišu paravojne formacije Hrvatske, i da mi možemo da ga vodimo do blizine toga sela, ali da dalje ne možemo. Ali da možemo, pokazali smo mu na karti gde možemo da ga čekamo da bi dalje iz Bogdanovaca bio proveden u Vukovar. A to je rejon kote 102 na putu selo Bogdanovci – Vukovar. On se složio sa tim, jer je rekao da ima i neku obavezu da prihvati nekog iz sela Bogdanovaca. Ja sad stvarno ne znam koga. Mi smo se... doveli smo ga u blizini toga sela; oni su skrenuli na drugi pravac. Mi smo se vratili i izvestili komandanta Mrkšića. Ne sećam se se tačno šta nam je tada rekao Mrkšić, ali znam da je i on posle sa nama otišao na kotu 102, da vidi da li će taj konvoj bezbedno ući u Vukovar, jer je i od naše pretpostavljene komande naređeno da ne smije biti nikavog otvaranja vatre i da konvoj mora ući u Vukovar. Mi smo tu odluku poštovali. Na koti 102, kad smo stigli, tu je, koliko se sada sećam, bila raspoređena jedinica Oklopnog bataljona 211. mehanizovane brigade. Možda griješim, ali čini mi se da je tako. I znam da je taj komandant izvestio... tog bataljona... da konvoj nije prošao. I nas je to zabrinulo, jer mi odgovaramo za taj konvoj. Ne znam koje zadatke je komandant izdao, komandant Oklopnog bataljona, ali trebao je bolje da kontroliše teritoriju i zonu koju je pokrивao tada. Tu smo čekali. I posle određenog perioda, konvoj se pojavio iz Vukovara, kroz neke kukuruze, to mogu pokazati na karti onoj ovde što imamo. Ispred njega je išla zastava bele boje, automobil, znači, automobil zastava bele boje, automobil zastava 101. I ti ljudi koji su išli ispred tog konvoja, otvorili su vatru na vojnike te jedne tenkovske posade, ostavili zastavu i istrčali i počeli da beže kroz taj kukuruz. Komandant Mrkšić je naredio da ne smije niko otvarati vatru, bez obzira što su ovi pucali na naše vojnike. Ko su bili u tom vozilu, mi nismo nikad ustanovili. Zastao je tu i konvoj. Sišla je grupa starešina u taj kukuruz sa te kote 102, i sreli smo se sa Roberom Micheleom. Izveli smo konvoj na kotu 102, na asfaltni put koji vodi od Bogdanovaca prema Vukovaru. I komandant Mrkšić je razgovarao sa gospodinom Roberom Micheleom. On je objasnio koliko se sećam tada, da su njega skrenuli ti ljudi iz sela Bogdanovaca na neki sporedni put, i pokazao je na karti na koji, i da on nije zbog toga kriv što nije ispoštovao to što smo se mi bili dogovorili. Ali da su imali problema sa minskim poljima. Međutim, on je tražio od nas da se pokaže koji je najbolji asfaltni put kojim sad može dalje da ide u Bogdanovce jer je navodno trebao da uzme neke ljude koje je tamo ostavilo... iz konvoja. Komandant mu je pokazao taj put, to mogu pokazati na karti; i sav taj na... razgovor naš je završen. I oni su krenuli tim putem u selo Bogdanovce, a pukovnik Pavković i ja smo trebali da idemo okolo, kroz selo Petrovce, i da dođemo ispred sela Bogdanovaca, da bi ih dalje sproveli u selo Marince, gde dalje mogu da odu na teritoriju Hrvatske. Na jedno možda 800 metara od nas, prema selu Bogdanovcima, čuli smo eksploziju. I sećam se dobro, peto vozilo u koloni, bilo je minirano. Znači prošla su prva četiri, a to peto vozilo je bilo vozilo međunarodnih posmatrača. I desilo se eto ono što smo se mi najviše bojali - da će neko isprovocirati neki... neku nesreću ili nešto, da bi se reklo da jedinice Jugoslovenske narodne armije opet prave nered prema narodnim posmatrač... međunarodnim posmatračima. Znam da su tog puta bile ranjene, ja mislim dve ženske osobe, ili jedna, nemojte mi to sad uzeti za grešku. Ali znam

sigurno da su odmah kolima hitne pomoći Jugoslovenske narodne armije prebačeni u bolnicu u Negoslavce, i da su helikopterom odvež... odveženi na Vojno medicinsku akademiju u Beograd. Robret Michele se vratio i tražio je da sad Jugoslovenska narodna armija ponovo preuzme i vodi taj konvoj. Komandant mu je ponudio da ide asfaltnim putem prema Vukovaru, pa onda asfaltnim putem prema selu Petrovci, i dalje prema Šidu. Robert Michele je rekao da hoće da ide prema selu Petrovci, ali neće da se vraća u Vukovar, nego je na karti izabrao, kad smo mu pokazali kakva je ta razdaljina između ta dva... dva mjesta gdje smo mi bili, izabrao je jednu ravnicu, opet da kažem poljskog puta - da prođe tim putem na asfaltni put u selo Petrovce. Komandant se Mrkšić složio, i vratili su se naši članovi Komande, a mene je naređeno da ostanem sa delom tu pripadnika Vojne policije koji će se brinuti za njihovu bezbednost dok ne izađu na asfaltni put i dalje ne odu na rejon koji kontroliše Prva Gardijska divizija... kod sela Petrovaca. Kada su krenuli, pošto je padala kiša jaka, to je bilo poslepodne, vozila su se zaglavila na tom blatnjavom putu. I sad se nije moglo ni napred ni nazad. Tu smo do kasno u noć izvlačili ta vozila sa oklopnim transporterima, izvukli i izveli ih na asfaltni put u selo Petrovce. Pozdravio sam se sa gospodinom Micheleom. Bili smo svi pokisli, ja nikad u životu nisam više pokisao nego tu več. I onda je iz tog jednog vozila iskočio jedan naš vojnik koga sam ja tražio, koji je bio nestao 2. oktobra, jer je prepoznao glas svojih... glasove svojih vojnika, koji su izvlačili ova vozila sa oklopnim transporterima. Taj vojnik je Živković. I bio je iz sastava Oklopnog bataljona.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da stanemo sad malo. Sve vreme pominjemo selo Bogdanovci. Ko je i pod čijom da kažem vatrenom moći je bilo selo Bogdanovci, ko je držao to područje u to vreme?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Selo Bogdanovce su držale stalno, do... do negde ja mislim možda 18. ili 15. novembra snage, paravojne snage Hrvatske.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I po vašim saznanjima, kako je došlo do eksplozije i povređivanje tih žena u tom petom vozilu? Ko je izazvao taj incident?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Taj incident je izazvao neko od pripadnika tih snaga koje su branile to selo, i to podvlačenjem, posle smo otkrili tamo kad smo dolazili, podvlačenjem mine iz kukuruza pod to vozilo i montirano je tačno da se podvuče pod peto vozilo, koje je bilo vozilo međunarodnih posmatrača.

ADVOKAT LUKIĆ: Sada bih zamolio da stavimo na ekran mapu koja ima oznaku ZA004292? Ja mislim da sam je...

sekretar: Ne mogu da pronađem ovaj dokument u elektronskoj sudnici. U redu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 3D0060009. Ovo je inače jedan od dokumenata koji smo dobili u obelodanjivanju od strane Tužilaštva i pratila je izveštaje Evropske posmatračke misije (ECMM, European Community

Monitoring Mission) tada, tako ja da ne znam... ne znam ko je autor ovog... ovoga što je nacrtano na mapi, ali mislim da je korisno. Gospodine Šljivančanin, da ne ponavljamo celu priču, samo... samo mi nacrtajte rejon koji je kontrolisala... koji su kontrolisale paravojne jedinice Hrvatske, gde ste ih vi sačekali, gde je ta kota, i gde je došlo do tog stradanja, odnosno incidenta?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Kota 102, evo nalazi se ovde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Može malo da se uveća mapa?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, rekao sam, kota 102.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možda možemo da nastavimo...

(Pretrեսno veće i sekretarijat se savetuju)

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Mogu na onu kartu dokazni predmet 156 pokazati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne znam da li možda gospodin Šljivančanin ispred sebe ima u papirnoj verziji tu mapu, pa da je stavimo na *ELMO*, pa da pokušamo da...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo imam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, onda bi tako možda bilo najbolje da je stavimo na *ELMO*, taj jedan primerak da izvadimo, i da onda to uvedemo u dokaze.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Rekao sam kota 102, to je ova ovde tačka. Treba li da obeležim?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Obeležite brojem 1.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo izvučiću crtu ovamo da je lakše vide... jedan. Selo Bogdanovci, koje su kontrolisale paravojne snage Hrvatske se nalazi, evo ovaj dio ovde. Evo ovako otprilike, Lužac, su isto one kontrolisale. Evo, to je to. Znači, ovo ovamo ove linije, to su kontrolisale hrvatske paravojne snage.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Stavite broj 2.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Broj 2.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovim, samo da... da prekinem, ovim pokazujete da li... da li je to tačno, da su oni odatle imali pristup Vukovaru? Da li je to bio ono o čemu se pričalo?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Veza sa Vukovarem?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Da, znači, imali su vezu ovim poljskim putem, pored dolinom reke Vuke preko Lušca i dalje u... a o tome je ovde dosta izvođeno dokaza i pričano. Znači, selo Marinci, treba to da obeležim?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Selo Marinci je ovde, obeleženo brojem 3.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to je bilo pod kontrolom?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To je su... to je tada bilo u zoni dejstva Prve gardijske motorizovane divizije. Oni su držali to selo. I kad smo sreli taj konvoj, znači, na ovoj ovde raskrsnici, oni su skrenuli prema Bogdanovcima taj drugi konvoj, i otišli su za Bogdanovce. I kako nam je posle reko Robert Michele, on je ovim putem dolinom reke Vuke vođen prema Vukovaru. Od sela Bogdanovci, nije išao asfaltnim putem, gde smo ga mi čekali, na koti 102. Kad se vratio konvoj iz Vukovara, on je ovde ovim putem, evo ova... ovako, ovim pravcem, došao prema koti 102. Ova strelica broj 4.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: I posle obavljenog razgovora sa komandantom, krenuo je obilazeći tu strelicu broj 5, krenuo je ovim pravcem prema selu Bogdanovci. Posle nesreće sa minom, vratili su se ponovo na kotu 102. I ja sam u toku noći njih evo ovim pravcem, obeležiću sa brojem 6, izvlačio na put prema selu Petrovci, asfaltni put.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo još sa brojem 7 označite gde je došlo do eksplozije, po vama, otprilike?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa evo, izvući ću, staviću tačku, pa ću izvući gore ovu strelicu. Do te eksplozije je došlo negde... evo ovde, možda i bliže selu, evo, to je to. Broj 7.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možemo ovo časni Sude da uvedemo u dokaz, da izvadimo iz ovog seta koji je kod gospodina Šljivančanina, ovaj papir, neće mu trebati više?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: To će biti dokazni predmet 828, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ: Sada bih molio u vezi ovoga da pogledamo jedan kratak video zapis. To je video zapis koji se nalazi u okviru video dokumenta V0005034.

(Video snimak)

Pukovnik Mrkšić: "Mogli ste proći asfaltnim putem... sa svim pozdravima koje smo imali priliku da vam uručimo, jer mi ne želimo da ranjeni u Vukovaru umiru,

nego da se izvuku. Mi smo vas čekali. Vi idete tajnim putevima i opasnim putevima - da ugrozite živote svoje i ranjenika."

Robert Michele: "Poveli smo iz grada koliko god smo mogli sa sobom ranjenika."

(Kraj video snimka)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Gospodine Šljivančaninu, šta je ovo, ko ovde priča? Čiji je ovo dijalog?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam kratko ovo vidio. Ovo je razgovor gospodina komandanta Mrkšića sa gospodinom Robertom Micheleom. I mislim... mislim da se ovaj razgovor desio na koti 102. tog dana. Znači, sad ja datum ovde napamet ne znam, sigurno je prošlo čet'ri dana od onog dana kad je bio prvi konvoj.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li ovaj video časni Sude da uvedemo u dokaze?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: Kao dokazni predmet 829, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ: I eto sada kad smo kod datuma, da pogledamo jedan dokazni predmet u vezi ovoga i da završimo sa ovom temom. Dokazni predmet 327 bih molio da se stavi na ekran? Stranica 2 ako može BHS verzije. To je izveštaj Komande Prve vojne oblasti od 19. oktobra 1991. godine, broj 832-85115. Ako može 2. stranica da se stavi, donji deo mi treba? E, ovo. Da ne čitamo tekst.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je ovo izveštaj koji se odnosi, i da li se ovde opisuje ono o čemu ste vi sada svedočili, pročitajte... možete i naglas, možete u sebi?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ako treba, ja mogu da čitam i naglas, ali ovo je upravo izvještaj koji se odnosi na ovo o čemu sam ja pričao. I kol'ko ovde sad po ovom dokumentu se vidi da je to bilo 19. oktobra 1991. godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo je izveštaj od 19. oktobra, i o ovom inače ima dosta u ratnom dnevniku, ne znam da li ćemo stići da to prođemo, ali u ratnom dnevnik Gardijske brigade se baš vodi jasna satnica o ovom dokumentu, pa ćemo možda i to da obradimo. Idemo dalje sada, na drugu temu. Vi ste imali očigledno česte kontakte sa novinarima tokom vašeg boravka u Vukovaru. Mogu da pitam zašto? I kako je do toga dolazilo?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, za vreme izvođenja borbenih dejstava i deblokade kasarne u Vukovaru - tačno je, vrlo često sam se sreć'o sa novinarima. Prvo, novinari kao novinari, uvek su bili znatiželjni da dođu što... do što svežijih informacija, a posebno ih je interesovala izvođenje i vođenje borbenih

dejtava. Ja sam... ovde su svedočenja razna bila o meni, ja to ne krijem, od prvog dana bio tokom čitavog dana na prvoj borbenoj liniji, i obilazio sam sve vojnike Gardijske motorizovane brigade, a posebno mlade vojnike iz Drugog bataljona Vojne policije i Dugog motorizovanog bataljona, jer su to bili vojnici koji su tek završavali treći mjesec borbene obuke, i nisu završili kompletnu borbenu obuku. Borbena obuka je trebala da traje pet mjeseci i 22 dana po našim nastavnim planovima i programima tadašnjim, a oni eto nisu imali sreću zbog svega što nas je zadesilo, i morali su da idu na izvršenje takvog zadatka kakav je bio postavljen. Ja sam te svoje vojnike sve smatrao kao... da ka'em, bio sam tada relativno i mlad, kao... svoje sinove, i bilo mi je teško da se bilo kome šta desi. I želio sam svojim prisustvom da im skrenem pažnju, jer su se oni ponekad ponašali kao djeca - da se igraju u pauzama to, kad nema borbe, pa dožive razna iz... iznenađenja... i tako redom. Drugo, bio sam na bor... na borbenoj liniji, što sam rekao ovde na početku, zato što sam se zaista maksimalno trudio da saznam bilo kakvu informaciju o našim nestalim vojnicima - da bi ih oslobodili i vratili u svoju jedinicu. I bio sam na prvoj borbenoj liniji zato, što sam vrlo često imao pozive od starješina, koje sam ja poznao u Beogradu ili u drugim garnizonima na teritoriji Jugoslavije, a ponekada i od Komande Prve vojne oblasti, i moram da ka'em da su nekada bili vrlo često to i starešine Hrvati, koji su me molili da pronađem neke članove njihovih porodica ili rodbine ili ne znam koga, i ako mogu da ih uputim u Šid. I to sam radio. I novinari kad dođu na liniju, imao je Pres centar u Negoslavcima. Pres centrom je rukovodio kapetan Sforcan Radojica, koji je jedno vrijeme bio komandir čete Vojne policije u Prvom bataljonu Vojne policije, kad sam ja bio komandant tog bataljona, pa je i tražio pomoć od mene, pravdajući se da pomoćnik za moral neće da dođe na prvu liniju - da mu pokažem gde da usmeri novinare i gde da šta snime. Ja sam smatrao tada, pošto su to sve bili akreditovani novinari koji su dobili dozvole od Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu, da mi od njih nemamo šta da krijemo, i da mi kao pripadnici Jugoslovenske narodne armije radimo sve javno, bez obzira što sam ja bio i načelnik bezbednosti, i da želimo da pomognemo... pomognemo svakom čoveku i svakom građaninu naše zemlje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste imali kontakte i da li je takav bio odnos i prema stranim novinarima u to vreme?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Prema njima sam bio još predusretljiviji, i više sam brinuo o njima i njihovoj bezbednosti nego prema novinarima koji su dolazili iz zna... znači, nego prema novinarima koji su dolazili iz naše zemlje. I uvijek sam se trudio da im budem na raspolaganju, da im pomognemo i pokažemo sve što možemo.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih sad molio da se na ekran stavi dokument koji ima oznaku 3D010058?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Dok se ovaj dokument pojavi, mogu da ka'em i sledeće. Sećam se jednom prilikom da je lično načelnik Kabineta

saveznog sekretara, gospodin Vuk Obradović, preko komandanta Mrkšića tražio da novinarska ekipa, koju je predvodio novinar koji je ovde i svedočio Vajn Lajden (Aernout van Lynden), može i da prenoći na položaju naših jedinica i da bude sa nama. I ja sam ga odveo po odobrenju komandanta lično u protivterorističku jedinicu, i boravio sam sa njima čitavu noć, da im se ne bi šta desilo u toj jedinici. I oni su proveli noć na položajima sa tim ljudima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, ovaj dokument je na engleskom jeziku, ali ja verujem da ga vi poznajete. Šta je ovo, kad ste ovo dobili, ako ste dobili? Odakle to kod vas?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam posle povratka iz Vukovara, a i za vrijeme izvođenja zadatka u Vukovaru dobijao pisma od raznih ljudi, pa i od novinara. I ovog se dokumenta odlično sećam. Taj, to pismo sam dobio još u Vukovaru. Sećam se za 4. novembar, dan Gardijske motorizovane brigade. Pismo mi je poslao gospodin novinar iz Engleske koji je boravio i imao kontakt samnom za vreme njegovog boravka u Vukovaru. A evo, to pismo ovde postoji. I ta... ja pismo i dan danas čuvam i drago mi je što mi je poslao to pismo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li ovaj dokument da uvedemo u dokaze, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Uvrštava se u spis.

sekretar: Kao dokazni predmet 830, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li za trenutak da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na javnu sednicu, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo videli sve i... iz video zapisa i svedočenja čuli da ste vi imali neposredne kontakte i sa međunarodnim organizacijama i Međunarodnim Crvenim krstom (International Committee of the Red Cross). Uskoro ćemo preći na ove datume koji posebno nas interesuju. Ali me interesuje, pre 18. novembra da li ste imali kontakte sa gospodinom Borsingerom pre svega, i kakvi su bili ti kontakti tokom ratnih dejstava, odnosno tokom borbenih dejstava?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Sa gospodinom Nicolasom Borsingerom imao sam kontakte negde od sredina oktobra, pa do konačnog završetka, odnosno do 21. novembra uveče - svaki dan u Vukovaru. I gospodin

Borsinger nije imalo dana da ne dođe, da provede neki puta i sat dva u toku dana - da ga vodim po frontu u Vukovaru i da vidi... I najviše je boravio u "Veleprometu" u centru, gde su tada dolazila civilna lica, i obećavao da će pomoći oko zbrinjavanja, i doneti pomoć u hrani i lekovima i sanitetskom materijalu. Ali na žalost - nije donio nikad, osim ovo kad smo išli u vukovarsku bolnicu. I bio sam u vrlo prijateljskim i dobrim odnosima sa njim. I posle smo ostali u prijateljskim odnosima, nikad nisam pokvario te odnose sa njim. I evo, ako gospodin Borsinger bilo gde to sluša, ja ga i sad pozivam da dođe ovde i da kaže da li je ovo istina. I trudio sam se više nego svima da mu pomognem u njegovim željama i namerama koje je hteo da ima. Čak mimo možda i propisa, pa i da ne pitam komandanta, našao sam jednu kuću u selu Negoslavcima u blizini Pres centra, gde sam zamolio kapetana Sforcana Radojicu da njegovoj ekipi i njemu uvijek omogući da kod tog domaćina i prenoći ako treba, i da mogu da ostanu i noću tu da budu. I stvarno, ako sam imao sa nekim iz tih međunarodnih organizacija dobre odnose, imao sam sa gospodinom Borsingerom, Nicolasom Borsingerom.

ADVOKAT LUKIĆ: Sada bih još da malo na brzinu pređemo kroz ratni dnevnik, i da onda idemo na događaje koji ovde sve najviše interesuju. Samo par upisa u ratni dnevnik, za koje mislim da ste nam relevantan svedok. I da pogledamo... prvo bih molio da se, znači idemo na dokaz... to je dokazni predmet 401. BHS verzija je 02935465, upis... u stvari, prvo bih... prvo bih zamolio jedan drugi, da idemo hronološki, tako bih molio. BHS stranica 13 02935446. To je upis od 4.desetog u 12.00 časova, Stranica 13. BHS. Tako je, hvala. Engleski je stranica 12. Upis 4. deseti u 12.00 časova.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Šljivančaninu, jel' vidite taj upis?
SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja ovde na ovoj...

TUŽILAC MOORE: Izvinite što prekidam. Shvatam teškoće. Mi nemamo takav upis u našem primerku. Da li bi bilo moguće da se to stavi na ekran?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Nemam ga ni ja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sako sekund. Ja ga imam ispred sebe. Znači, malo su tu stranice pomešane, pa ću vam sada reći. Engleska verzija... dobro, dobar je na ekranu upis, up... upravo ovaj najviši. Engleska verzija je 12L0100507. Već smo komentarisali...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo, sad imam, dobro je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Već smo komentarisali ovaj upis?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovde piše "Selo Negoslavci 12.00, 4.10. Izviđački organi u Prvom motorizovanom bataljonu izveštavaju da se u Staroj i Novoj bolnici nalazi štab ustaša, koji su pod zemljom". Ja sam to već komentarisao u onim izvešt... u onim informacijama iz Uprave bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Po vama gospodine Šljivančaninu, koliko je bio udaljen Jastrebov štab, da ga tako nazovem, o čemu ćemo kasnije govoriti, od bolnice?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam lično bio u tom skloništu 19. uveče i 20. posle podne i prije podne. To je 19. i 20. novembar i ako tako kažem, premerio sam koracima, udaljen je negde najdalje, da ne slažem, al' evo 200 do 300 metara.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobro, idemo na jedan drugi upis. To je 02935457, engleska... BHS verzija stranica 24, engleska verzija stranica 22; upis sa datumom 11. oktobar u 16.45. Ja ću ga pročitati, malo je teži rukopis, verovatno je engleska verzija razumljivija. "Primljeno naređenje Komande Prve vojne oblasti IKM stogo pov.1612-82/18 od 11.10.1991. godine - koje reguliše postupak ulaska u grad Vukovar, vozila sa hranom, predstavnika štampe i postupak sa ženama, decom i starijim osobama". Mi ovo naređenje nemamo u spisima, ja ga bar nisam našao, osim ovaj upis u ratni dnevnik.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa mi kažite, da l' se sećate nakon ovog dokumenta, kakav je bio postupak u vezi ovih stvari, a posebno - zašto je samo postupak sa ženama, decom i starijim osobama? Zašto se tu ne pominju mlađi muškarci, da tako kažem?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, ja sam već juče o tome govorio, šta smo mi očekivali kad smo došli...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo sporije malo.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR:... Kad smo došli na područje Vukovara, ja sam lično očekivao, a verujem i mnoge starešine da će ljudi...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Šljivančaninu, moram da vas prekinem. Molim vas sporije, opiminju nas stalno. Smanjite duplo.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Izvinjavam se. Znači ja, a verujem i mnoge starešine očekivali smo da će po dolasku naše jedinice u Vukovar, narod nas prihvatiti kao svoje vojnike, i omogućiti nam da izvršimo zadatak, razoružamo paravojne organizacije, i da narod normalno živi u tom gradu. Međutim, desilo se suprotno. I kako su počela, tako da kažem žestoka borbeno dejstva, pojavio se veliki broj, počeo je da se pojavljuje veliki broj civila, žena i djece i tako redom. Kol'ko se ja sada sećam, ovo naređenje je regulisalo da se svim onim ženama, deci, starim ljudima, i koji su nesposobni za vođenje, tako da ka'em, borbenih dejstava, omogući da napuste zonu borbenih dejstava i da se evakuaišu u Crveni krst (Red Cross) u Šid. A ko je želio da ostane i dalje kod svoje kuće - da ostane, da ga mi ne diramo. A zašto se ne pominju muškarci? Razlog je zato što je trebalo da svi vojno sposobni ostanu i pomognu jedinicama Jugoslovenske narodne armije u rešavanju ovih zadataka. Ja sam to tako shvatio to naređenje, i kol'ko se ja sećam sad toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Posle ćemo na kraju gledati jedan vaš izveštaj. Da li je raspoloženje tih meštana bilo u želji da aktivno učestvuju u borbenim dejstvima? Po vama?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Raspoloženje je bilo... različito. I nijesu, posebno im je mnogima od tih meštana nekada i smetala, tako da ka'em, Jugoslovenska narodna armija sa zahtevanjem discipline i reda, a i nekad zato što kažu - što smo mi nosili petokraku... tako da ka'em. Tako da su raspoloženja bila različita, pravo da vam kažem.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobro. I sad ćemo još jedan upis da pogledamo, koji je izgleda posebno interesovao tužioca i gospodina Theunensa kad je radio ekspertizu. Stranica koju bih želeo da se sada stavi na ekran je 0293-5466. Engleska verzija je stranica 30. BHS verzija je 33. To je upis od 21.10. u 16.30 časova. Može da se donji deo malo uveća?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Šljivančanine, ovde piše "21.10. u 16.30 časova major Šljivančanin Veselin izvestio generala Panića da je u toku dana vršio korekturu artiljerijske vatre po rejonu Mitnice oko 13.00 časova". Šta možete da nam kažete o ovom upisu? Samo vas molim malo sporije i kraće.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam već rekao i u mojim izveštajima da sam obilazeći jedinice, i vodeći informativni razgovor sa pojedincima, došao do saznanja da artiljerijske jedinice Prve vojne oblasti neprecizno gađaju i pogađaju čak i položaje naših vojnika. Sa tim sam upoznao komandanta, gospodina pukovnika Mrkšića. Mrkšić je intervenisao kod Komande Prve vojne oblasti, ali su pojedinci mene proglasili da sam mnogo emotivan, iz Komande Prve vojne oblasti, i da ja to shvatam nekako, da to nije tačno. Ponovo sam ostao na položajima i prenoćio kod svedoka P-01, jedinice kojom je on komandovao, i doživio tako nešto. I tražio sam ponovo kod komandanta da se skrene pažnja i da se spriječi tako nešto. General Panić je lično želio da razgovara sa mnom... komandant vojne oblasti. Ja sam objasnio o čemu se radi. On je sumnjičio to moj... taj moj izveštaj, ali je rekao da će poslati načelnika artiljerije da se lično uvjeri da li je to istina. I došao je ovoga dana, kako ovde piše, načelnik artiljerije. Sećam se, zove se pukovnik Drča kod komandanta, evo tu je i komandant prisutan. Upoznali smo ga sa situacijom; i dogovor je bio da ide pukovnik sa mnom u Vukovar, da ja odaberem cilj i da proverimo da li je to istina. Pukovnik je Drča naredio nekim starešinama artiljerijskim koje ja ne znam, ne mogu sad sve da zapamtim, sva imena, da pođu sa njim. Izabrali smo rejon osmatračnice "Vinarija" u Vukovaru. To je zgrada sa koje se najbolje vidi Mitnica, pošto je tamo ravnica. Na podnožju Mitnice bilo je jedno utvrđenje gde... odakle su dejstvovali mitraljeskom vatrom preme Dudinjaku. Ja sam tražio od gospodina pukovnika da se odatle komanduje artiljerijom, kako se i komanduje preko sredstava veze, i da njegovi osmatrači osmatraju gde će da padne... padaju granate. On je poveo: računare, osmatrače, veziste i šta je god njemu... šta je bilo potrebno – uspostavio osmatračnicu na "Vinariji". Po izabranom cilju, pojedinačno je otvarao vatru. Prvo, šta ja znam, neka oruđa, mislim haubice 122 mm, a zatim haubica 155. I da skratim, ni jedno oruđe nije pogodilo cilj.

Podbačaji su bilo čak i do 400 metara. Odatle smo se uputili na vatreni položaj jedinica sa njegovim vozilom, on me vozio đe su bile te raspoređene jedinice - da se prekontroliše - zašto to nije u redu. Pošto su tada padale velike kiše, to je ravnicu, blato, jedinice su bile ukopane u zemlji. I đe su držali municiju, bilo je prokisnulo. I došlo se do zaključka da su barutna punjenja koja su tada korišćena - ovlažila - i da se zbog toga dešavaju podbačaji. To je bio stručni odgovor tih organa artiljerije. Vratili smo se na Komandno mjesto, upoznali smo komandanta i shvatili su da sam bio u pravu. Mene je komandant naredio da ja onda lično se javim generalu Paniću i da mu kažem da je istina ono o čemu sam ja pričao... izveštavao. I zato je to upisano u ratnom dnevniku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zašto ste vi kao organ bezbednosti toliko aktivno učestvovali u toj stvari? Zašto je to za organa bezbednosti bilo bitno?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, u mom odgovoru, rekao sam da su starešine iz Komande Prve vojne oblasti sumnjali u istinitost tih podataka koje sam ja dao. I zato sam i trebao da opravdam da li je to tačno ili netačno. A nema većeg zadatka za organ bezbednosti nego da ustanovi da li je to neprijateljski rad, ako sopstvenim snagama ubijate sopstvene vojnike.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Završili smo sa ratnim dnevnikom i prelazimo na događanja iz Optužnice, one koji su ovde najviše apostrofirane. Da li po nečemu pamтите 17. novembar, prvo ću vas tako pitati... 1991. godine?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, ako me sugerišete, pamtim ga dobro po jednoj metodi rada organa bezbednosti, koju sam tada primenio, a metoda se zove "dezinformisanje".

ADVOKAT LUKIĆ: Samo malo. Rekao sam 17. novembar, a u transkriptu je ušlo 18. O tome ćemo posle. Znači, sad pričamo o 17. novembru 1991. godine.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, ponavljam odgovor. Ako mi sugerišete, pošto sam ja o tome s vama razgovarao, pamtim ga dobro što sam tada primenio jednu od metoda rada organa bezbednosti koja se zove "dezinformisanje". I pretrpio i kritiku, ali bilo je tako. A o čemu se radi? Prije sam rekao da smo mi imali u toku izvođenja akcije deblokade kasarne mali broj zarobljenih pripadnika paravojnih formacija, čak čitavo to vreme možda nije prelazio cifru 20 čitavih... čitavih tih mesec i više dana. Iz informativnih razgovora koji sam vodio sa tim ljudima, rekli su mi: "Mi kad imamo mogućnosti, najviše gledamo televiziju Beograd, zato što nam tačno i precizno daju sve informacije i ništa ne kriju. A televiziju Zagreb više i ne gledamo zato što nas lažu i obmanjuju." Ja sam pitao koje... koje informacije? Pa kaže: "Televizija Beograd tačno prikaže gde se nalaze vaše snage, i mi tačno znamo u kojoj ste ulici, dokle ste došli." I tako redom. Pošto je bilo dosta vremena našeg boravka na tom području, mene je bila želja da izvršimo zadatak i da Vukovar bude slobodan grad. To je bila nedelja 17. - zato što je nedeljom jedan tada centar televizijski u Jugoslaviji davao televizijski dnevnik za prostor čitave Jugoslavije. I ja sam se posle podne sa majorom Tešićem 17. nalazio na Milovom brdu. U zadnje

nekol'ko dana, major Tešić je stalno bio na tom području. I on je mene rekao da traži ekipa Televizije Novi Sad da razgovara sa mnom. Ja sam imajući ovu informaciju koju su govorili zarobljeni pripadnici paravojskih formacija Hrvatske, savetovao starešine da ipak ne vode sve ekipe do prve linije - da znaju tačno naš raspored i položaj - pošto to gledaju na televiziji. Ali Tešić je otišao da im saopšti da ja ne mogu dati nikakvu izjavu i da me tu nema. Međutim, bili su uporni. I na kraju, da skratim priču, ja sam odlučio da dam tu izjavu. Rekli su mi da je ekipa koja priprema televizijski dnevnik u 17... za 19.30 časova, a biće za područje čitave Jugoslavije. Sećajući se ovoga što su mene govorili zarobljeni pripadnici paravojskih formacija, ja sam u toj izjavi između ostalog rekao da je Vukovar oslobođen. E to je ta dezinformacija što sam želio da nametnem, da vidim kakav će biti postupak dalje hrvatskih paravojskih snaga. I ima još tamo šta sam rekao, ne mogu da se setim sad svega toga šta sam rekao u toj izjavi. Posle toga, smatram da sam pogriješio jer nisam konsultovao komandanta za to, i vratio sam se oko 18.00 časova na Komandno mjesto, i javio sam se gospodinu komandantu. I saopštio da sam ja dao takvu izjavu za Televiziju Novi Sad - sa kojim ciljem. Bilo je kritike, ali bilo je to što je bilo. Ja se nisam nadao da će to biti emitovano na televiziji. I mi smo uveče oko 20.00 časova gledali dodatak TV dnevniku, Televizije Novi Sad, i oni su objavili moju izjavu onako kako sam je dao. I prvi put su potpisali "major Veselin Šljivovčanin", nisu potpisali moje pravo ime. Do tada nije moje ime bilo na televiziji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I šta se desilo?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: I negde... negde posle, oko devet časova, oko 21.00 sat, to je uveče, ili devet, na moju tu radio stanicu koju sam imao, javio se neko od predstavnika paravojskih formacija Hrvatske i tražio da razgovara sa majorom, zato sam to zapamtio - Šljivovčaninom, tako mi se čini da je pisalo. Uglavnom, nije pravo moje ime. Ja sam upoznao sa tim komandanta. Neposredno posle toga, javili su se i na Centar veze da žele da razgovaraju o predaji. Mi smo uz kratku konsultaciju mislili da je i to prevara. Jer, i mi smo imali vrlo male snage na prvom... na prvoj liniji fronta: zbog ranjavanja, odlaska rezerve, otpuštanja ovih dobrovoljaca koji smo smatrali da ne mogu biti na bojištu. I pukovnik Mrkšić je naredio da više ne smem kontaktirati ni sa kim, da će svi razgovori se voditi preko Centra veze na Komandnom mjestu brigade, i da će on voditi te razgovore i starešine koje budu tu prisutne. I ja sam isključio moju radio stanicu. Znam da su se u toku noći javljali predstavnici hrvatskih paravojskih snaga, jer sam taj izvještaj dobio ujutru, i da je to bilo negde oko 1.00, 2.00 sata noću, i da je gospodin Mrkšić zakazao razgovor u jutarnjim satima, možda negde oko 7.00, 9.00... tako 9.00 sati sa gospodinom Marinom Vidićem Bilim. I slušao sam taj razgovor kad je sa njim obavljao telefonskom vezom ujutru i koje mu je uslove dao. A, ujutru 18. novembra 1991. godine, zadužio je pukovnika Pavkovića da preko prislušnog centra obavi razgovor sa komandantom Mitnice - oko njihovog javljanja za predaju - što je Pavković uradio negde oko 9.00 časova ujutru, 18. novembra 1991. godine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate tog razgovora između pukovnika Mrkšića sa gospodinom Vidićem, kako ste rekli, da ste tome lično prisustvovali? Šta je tom prilikom gospodin Mrkšić rekao, šta su bili uslovi... za predaju ako je bilo govora o predaji? I gde je bio gospodin Vidić po vama, koji je to rejon?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovako. Gospodin pukovnik Pavković se vratio na Komandno mjesto Gardijske brigade koliko mene sad pamćenje služi, oko 9.00, možda i između 9.00 i 10.00, sa Prislušnog centra koji se nalazio između sela Negoslavci i sela Ovčare, i izvestio da je uspostavio vezu sa snagama na Mitnici i da hoće da se predaju. Gospodin Mrkšić, kol'ko sam ja tu mogao da zapamtim tada te riječi, izdiktirao je uslove gospodinu Vidiću koji se tada javio, ja mislim iz rejona bolnice vukovarske, iako to nije bilo u našoj zoni, da ćemo prihvatiti i tu predaju, pod uslovima da svi naoružani paravojnici dođu na stadion Rupe, a mogu pokazati taj stadion đe se nalazi na karti. I da polože oružje, a da on garantuje bezbednost pripadnicima Jugoslovenske narodne armije - koji će doći to da kontrolišu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko on?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Marin Vidić. Kol'ko sam ja tada upoznat, Marin Vidić nije odmah mogao to da obeća da će moći sve to kontrolisati, ali je rekao da će se on kasnije javiti kad se dogovori sa tim ljudima koji trebaju da se predaju. Međutim, mene nije poznato da se on više ikada javio po pitanju predaje i razgovora o predaji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li mogu da zaključim, a da ne budem sugestivan, da se tu radilo faktički o dve odvojene preda... predaje? Odnosno, da li... da li su to... da li je to bila ista predaja, o istim snagama, sa istog rejona, ili se različito... radilo o različitim stvarima?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Radilo se o sva... o sasvim dve različite lokacije. Znači, o snagama koje su bile na Mitnici, i kojima je komandovao Dmitar Karaula, i snagama koje su bile u rejonu, širem rejonu bolnice, kojima ja ne znam ko je komandovao; i nisu imale između sebe tada u tom momentu nikak'e kontakte te dvije grupe. Mitnica je bila u zoni dejstva Gardijske brigade, a bolnica tada nije bila u zoni dejstva Gardijske brigade.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, šta se dalje dešavalo, 'ajmo sada prvo da porazgovaramo o toj mitničkoj grupi, o mitničkoj evakuaciji, šta je vama poznato, šta se dalje dešavalo u sledu događaja tog jutra, pa ćemo kasnije da vidimo šta ste vi radili?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Posle tih obavljenih razgovora, komandant pukovnik Mrkšić je izdao precizne zadatke starješinama, odnosno komandantima jedinica, i zadužio je pukovnika Pavkovića i pukovnika Marka Marića, koji je bio pomoćnik za moral, da idu i pregovaraju na Mitnicu o predaji snaga. Mene je zadužio, odnosno dao zadatak, da pronađem predstavnike Crvenog krsta, pošto sam sa njima održavao vezu, i da omogućim da dođu da

prisustvuju pregovorima oko predaje, i da obezbedim preko Pres centra - da novinari budu u Pres centru i da čekaju tamo, dok se sve konačno ne utanači šta će biti oko predaje - da ne lutaju po frontu; kao i to, da ukol'ko dođu međunarodne organizacije, predstavnici, da ih primim i da im pokažemo ono što budemo u mogućnosti da im pokažemo. To je to bilo.

ADVOKAT LUKIĆ: Časni Sude, ja bih sada voleo da pogledamo jedan video zapis. To je video zapis V0000686. Mi smo jedan kratak deo ovog video zapisa već uveli u dokaze kada smo saslušavali svedoka Foro Šarlotu. Ovaj zapis inače mislim da traje celih 17 minuta. Ja zaista ne želim da gledamo ceo taj zapis. Transkript tog zapisa, koji u svom delu obuhvata i pregovore na Mitnici, i dijaloge učesnika na pregovorima, ima oznaku 3D060023. Ja bih da pogledamo jedan kraći deo, a onda, ako... ako se Tužilaštvo složi - da ne gledamo ceo zapis, a da ga uvedemo kao dokaz. Sad bi počeli. Da pogledamo dokument, pa da vidimo šta... šta će gospodin Šljivačanin na to da kaže.

(Video snimak)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada smo kod 0032, nek' snimak ide dalje. Šta je po vama ovo, gospodine Šljivančaninu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja ovde sad na snimku trenutno vidim jedno vozilo Međunarodnog Crvenog krsta. I ovo je put koji od, kol'ko ja prepoznajem, od Negoslavaca vodi dalje prema Vukovaru.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Sad ćemo da gledamo dalje, pa ćemo da prokomentarišemo usput. Sada smo na 01.15.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovo je kuća na "Ovčari", gde je bilo Komandno mjesto jedno vrijeme komandanta 20. partizanske brigade, a kasnije jedne jedinice iz 80. motorizovane brigade, iako ja tada nisam nešto više imao saznanja o toj brigadi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada smo na 01.45.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovi je gospodin Borsinger. Ovo je...

ADVOKAT LUKIĆ: Ako možemo da zaustavimo za trenutak snimak?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Na slici se vidi gospodin Borsinger, gospodin pukovnik Pavković Nebojša, to je ovde strelica... sad šlem...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je lice sa desne strane u šlemu?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Jeste. I ovaj u maskirnoj uniformi je gospodin major Milorad Stupar, komandant Trećeg jurišnog odreda.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: On je sa leve strane...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: On je sa lijeve strane.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo da nastavimo. Sada smo na 04.29. Gospodine Šljivančaninu, da li znate šta se sad dešava?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo ovde se na slici vidi da gospodin Borsinger i major Stupar susreću se sa predstavnicima hrvatskih paravojnih snaga. Ja sam ovoga gospodina što drži radio stanicu upoznao kad je predavao oružje, i kad sam dozvolio da zadrži neke uspomene koje je imao kod sebe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kako se zove taj gospodin?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Zove se Dmitar Karaula.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sada smo na 7.13, sedam minuta i 15 sekundi, šta sad, i da li poznajete ovaj prostor gospodin Šljivančaninu, gde smo sada?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovaj prostor relativno tako u prolazu, da kažem, poznajem. I to je jedan bio, ja mislim da taj prostor pripada jednom delu Mitnice, koji se zove Vučedol. Zgrade, kuće, pored puta koji vodi od Vukovara prema Sotinu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 7.45, šta i koga sad vidimo ovde? Na ovom snimku?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ovde vidimo pukovnika Pavkovića, predstavnike hrvatske paravojske. Kol'ko vidim, mislim da i major Škorić, ako... nisam siguran, ne vidi se dobro.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo da stanemo sada ovde.

(Kraj video snimka)

ADVOKAT LUKIĆ: Ja, pošto sada nadalje časni Sude idu pregovori koji traju dosta dugo, ako se gospodin Moore slaže, i ako ste vi saglasni da sad uvedemo ceo taj video zapis i ceo transkript u dokaze, da ne gledamo sve to sada zbog vremena? Ja bih samo prethodno postavio gospodinu Šljivančaninu pitanje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Šljivančanin, jeste li vi bili na ovim pregovorima u bilo kom trenutku?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ni jednog trenutka na ovim prigorima nisam bio, ja sam tog trenutka bio sa posmatračima, međuna... Evropskim posmatračima u "Veleprometu" i na Milovom brdu.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala.

TUŽILAC MOORE: Mi nemamo prigovora da se ovo uvrsti u spis.

SUDIJA PARKER: Biće uvršteno u spis.

sekretar: Kao dokazni predmet 831, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ: Ako može transkript da ima poseban broj? Koji ima oznaku 3D060023?

sekretar: Transkript će biti dokazni predmet 832, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možemo sada da napravimo drugu pauzu, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Nastavićemo sa radom u 12.40 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Šljivančaninu, čuli smo vaše svedočenje da niste učestvovali na tim pregovorima. Ja ću reći na Vučedolu, da budem precizan - u vezi mitničke grupe. Da li ste vi ipak tog jutra videli gospodina Borsingera? Kad je to bilo, da li se sećate?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tog jutra, 18. novembra 1991. godine, vidio sam se sa gospodinom Borsingerom u selu Negoslavci oko 10.00 časova, kad je pristig'o posle poziva i posle intervencija da dođe da ide na pregovore. I odveo sam ga direktno i upoznao sa pukovnikom Pavkovićem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja bih molio sada da pogledamo ponovo video zapis? Ovo je dokazni predmet 140 koji je već uveden, ja mislim prilikom svedočenja gospodina van Lajdena, al' nisam siguran. Da pogledamo sad ovaj dokaz.

(Video snimak)

(Kraj video snimka)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Možete li nam reći kad je ovo bilo i šta smo sad videli?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Na početku ovoga snimka, onaj što izlazi iz vojnog džipa, to je komandir Saobraćajne čete iz Prvog bataljona Vojne policije, Krajišnik Dane. Išao je po gospodina Borsingera, pošto sam uputio nekolicinu ljudi da ga traže i doveo ga u Negoslavce. I ja sam ga predstavio gospodinu Pavkoviću i tražio sam da bude prisutan na pregovorima i oko predaje Mitnice. A to je naredio pukovnik Mrkšić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da ne budem sugestivan, ovo što smo sad videli u odnosu na onaj prethodni snimak kad se odlazi na Mitnicu, to je pretpostavljam bilo ranije?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To je prije, prije odlaska na... vidi se sada odavde da kolona kreće za Mitnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi tog dana imali neki susret sa novinarima, tog jutra ili tog dana?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Kao što sam rekao u... prije, oko podele zadataka, od pukovnika Mrkšića ja sam to jutro 18. posle 9.00 sati od kapetana Sforcana tražio da se skupe novinari u Pres centar, i da ih zamolim da ne idu po liniji fronta, i da čekaju, da ćemo ih informisati ako budemo dogovorili predaju. I kratko im izneo neko informacija koje sam ja tada imao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Idemo dalje. Šta se dalje dešavalo? S kim ste se nakon toga videli?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Posle toga, sreo sam se sa predstavnicima Evropskih posmatrača. I sećam se da je tu bio gospodin, prepoznao sam ga ovde kad je svedočio, Kypr i gospodin Schou, a to se može vidjeti na snimku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo pogledati i taj snimak. Kol'ko su se oni zadržali tu, tu u Negoslavcima? I šta se dalje dešavalo tokom prepodneva?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Prvo smo imali, tako da kažem neki dogovor u toj kući gde je bio Pres centar - u selu Negoslavcima. Ili u kući pored nje, ne mogu sad tačno da... ali može se vidjeti na snimku, da definišem. I ja sam ih, ono što sam znao ispred Komande Gardijske motorizovane brigade informisao - šta trenutno rade jedinice Gardijske brigade, o ovim dogovorima koje će biti na Mitnici, i da imamo veliki broj civilnog stanovništva koje dolazi u "Velepromet". I oni su izrazili želju da to žele da vide, i da vide kol'ko mogu da vide u Vukovaru drugi deo, rejon Vukovara, kol'ko je to bilo moguće da se vidi. I gospodin Kyp... Kypr, ako tačno izgovaram njegovo, tražio je da mu se upišem u beležnicu, pošto ka'e teško pamti moje ime - da mu ja mojom rukom upišem kako se tačno zovem - da zna s kim je kontaktirao. I ja sam se upisao u njegovu beležnicu lično, mojom rukom.

ADVOKAT LUKIĆ: Da li možemo za trenutak da na ekran stavimo dokazni predmet 314?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Dok taj dođe ja sam samo hteo da kažem da su oni uvek tražili da našim razgovorima nikad ne prisustvuju novinari. I ja sam to jutro bio prinuđen da molim novinare i da im naređujem da im se zabrani da budu prisutni u razgovorima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako može da se uveća ovaj srednji deo? Znači...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Evo, to je moj rukopis. Piše major Veselin Šljivančanin, nisam se stidio svog imena i prezimena, ni bilo čega što radim za svoju zemlju, svoj narod, iako sam ja znao da su oni ljudi koji se bave obavještajnim radom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Šta se dalje, pogledaćemo video zapis... samo da vidim... šta se dalje dešavalo, gde ste pošli? Prvo mi kažite, jeste se ranije imali susrete sa... ikada pre tog dana sa gospodinom Kyrom i ljudima iz Evropske posmatračke mislije?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, ovako. Ja sam imao prije toga, kao što sam rekao, možda još jedno dva do tri susreta. I prepoznao sam gospodina Šchoua sa onog susreta u... na koti 102, 19. oktobra, kako smo ovde vidjeli. I kad smo se ujutru pozdravljali, ja sam njemu rekao da ga poznajem. On je rekao da on mene nikad nije vidio pre toga u životu, nego da me to prvi put vidi. E sad ja ne znam za ovog gospodina Kypra da li je bio, ali njega sam stvarno prepoznao. Ne mogu se setiti ostaloga. I pitate me šta je dalje bilo...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ćemo, polako, sačekajte. Da pogledamo prvo video zapis. Samo malo sporije, molim vas opet gospodine Šljivančaninu. Sada ćemo da pogledamo video zapis, deo snimka V0000625.

(Video snimak)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi možete da komentarišete sada, gospodine Šljivančanine, dok ide snimak.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa evo, ovo je, po ovome kako ja prepoznajem, automobil evropskih posmatračke kak'im su oni dolazili kod nas u rejon naše jedinice; i ovo je selo Negoslavci. Evo... Ovo je kuća u koju smo išli na taj prvi sastanak toga jutra, 18. - evo ja se tu sa njima pozdravljam. Na taj sastanak 18. ujutru, i kol'ko se ja sećam, možda je bilo negde oko 10.00 sati. Sa njima se vidi oficir za vezu koji je došao ispred SSNO-a. Ovo je mjesto gdje je bio sastanak. Gospodin je tražio da novinare odstranim. Ovo je kapetan Sforcan u tom pres centru. Ovo sam tražio da novinari napuste prostoriju, jer su predstavnici Evropskih posmatrača tako tražili. I svo vreme njihovog boravka u našoj zoni, uvijek sam se trudio, a to je bilo i stav, bio je stav komandanta da im omogućimo i radimo onako kako oni od nas traže.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja bih molio da ide ovaj deo teksta, da ne komentarišete, nego da čujemo sada šta ćete reći.

Major Šljivančanin: ...prva stvar, to prvo da obavestim. Drugo, mi smo se sa gospodom iz Evropske zajednice dogovorili o našem daljem radu i planovima. Mi smo... oni su prihvatili ono što sam ja rek'o, ja sam prihvatio ono što su oni rekli. Želja nam je da pomognemo svim ljudima i građanima i čitavom narodu. Molim vas, mi od sad u našu misiju dalje idemo sami, bez novinara. Kad bude vrijeme za novinare, mi ćemo vam to reći. I nemojte da onda pravimo probleme nikakve. Ja

vas umoljavam još jedanput da budete takvi i da poštujete pošto i mi prema vama se odnosimo fer i korektno. Ja verujem da će tako biti, a mi ćemo vas obavestiti o svemu što je važno da vi zabeležite.

Novinar: *Kada, kada ćete nas obavestiti?*

Major Šljivančanin: *Čim budemo završili posao.*

Novinar:: *Jel' to u toku dana? Je l' ćemo mi da prisustvujemo predaji, ako je bude?*

Major Šljivančanin: *Ako bude ono što sam rekao jutros, na nivou tom rešeno, vi ćete prisustvovati tome što sam ja rekao. Hvala vam drugovi. Molim vas, poštujujte to što smo rekli.*

(Kraj video snimka)

ADVOKAT LUKIĆ: Da li možemo ovaj dokument da uvedemo u dokaze?

SUDIJA PARKER: Usvaja se.

Sekretar: To će biti dokazni predmet 833, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da ne komentarišemo, ovo je ono o čemu ste malopre svedočili, jel' tako?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tako je bilo uvek.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da idemo dalje. Sad mi kažite šta se dalje dešavalo, gde ste otišli iz Negoslavaca tog dana?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Kao što sam rekao, prvo su tražili da ih vodim u "Velepromet", gde se prikupljao veliki broj civila i onih koji su dolazili iz centra Vukovara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ko vam je tražio?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tražili su Evropski posmatrači.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: I boravili smo u "Veleprometu". Posle "Veleprometa", oni su insistirali da ih odvedem na neko mjesto, odakle se može videti raspored - šta se trenutno dešava u Vukovaru. I odveo sam ih na Milovo brdo. Tada su se još vodile borbe u centru Vukovara, čulo se puškanje. Interesovali su se de se nalazi vukovarska bolnica sa Milovog brda. A to se može ovdje izmjeriti na karti koja postoji topografska, vidi se krov vukovarske bolnice preko reke Vuke, vazdušne daljine oko kilometar i po, možda malo više, ali ja... ne mogu sad precizno to reći. I videli su rejon Mitnice, centar grada i ostalo što je bilo, i onda su izrazili želju da se ponovo vrata da obavljaju razgovore sa civilnim

stanovništvom koje je došlo u "Velepromet". Upoznali su se sa rukovodiocom tog prihvatnog centra, Ljubinkom Stojanovićem. I negde možda... tog dana, pa sad da ne... posle 14.00 časova, ja sam se rastao sa njima, i oni su otišli po svojim poslovima odnosno, razgovarali su još sa tim civilima i rekli su da treba da se vrate u Beograd da bi podnijeli izveštaj. Tako su obavestili.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Možemo li za trenutak da stavimo na ekran dokazni predmet 339?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tada, kad smo mi vodili još... razgovore, nijesam imao informacije kak'e, kakvi su rezultati razgovora na Mitnici; i objasnio sam im isto dokle je granica zone Gardijske brigade, i da se rejon bolnice nalazi u zoni druge jedinice.

ADVOKAT LUKIĆ: Ako može da se samo malo uveća? Ovo je onaj izveštaj koji je gospodin Kipr, o čemu je svedočio njegov izveštaj, o poseti Vukovaru tog dana. I vidimo ovde tajming, da kažemo te posete.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se smatrate, da li se slažete da je otprilike tako, u tom vremenskom periodu trajala ta poseta? I da li ste vi bili sve vreme sa njima?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa evo, ovde piše da je razgovor sa izbeglicama, zadnja ta... pasus, vođen između 14.45 do 15.30, a da su oni otišli iz Vukovara u 15.30. Ja verujem da su to ljudi pedantno vodili. Kol'ko mene pamćenje i sećanje sada služi, ja znam da sam sa kapetanom Karanfilovim razgovarao oko predaje na Mitnici u Negoslavcima između 15.00 i 14.00 časova, po mom sećanju... toga dana. E sad, 15 minuta gore - dole, možda i više, ja nebi stvarno...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da... da pitam jednostavno. Da li ste s njima bili do njihovog odlaska, sve vreme? Pa da ne ulazimo sad da li je ovo... ali da li ste bili do njihovog odlaska iz Negoslavca sve vreme sa njima?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa ja sam rekao da sam se sa njima rastao na "Veleprometu", kad smo se vratili sa Milovog brda. E sad, jesu li se oni tu zadržali još 30 minuta ili 15 minuta, ili kad su otišli, ja stvarno, bilo bi suviše da to... i ostali su starešine iz Vojne policije i oficir za vezu sa njima da dalje prate te razgovore. Ja ih nisam čitavo vreme pratio. Oni su rekli da odatle idu za Beograd. Znači, rekli su da posle...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U redu je. Samo vas... unapred opominjem malo sporije pričajte.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta se dalje dešavalo gospodin Šljivančanin, koje su vaše aktivnosti bile nakon toga?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Posle toga, ja sam došao u Negoslavce...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo sporije.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR:... Došao sam u Negoslavce u kuću u kojoj sam boravio, verovatno sam nešto i ruč'o. I pozvao sam kapetana Karanfilova Borčeta, pošto sam ga odredio da ide sa pukovnikom Pavkovićem na Mitnicu - da mi da informacije o tim rezultatima pregovora.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koji je razlog bio da kapetan Karanfilov ide na Mitnicu? Koji ste mu zadatak dali?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Prvenstveni zadatak koji sam mu dao tada bio je da bude obezbeđenje pukovnika Pavkovića, jer je to od mene tražio pukovnik Pavković. Nije učestvovao on u pregovorima, nije imao zadatak da učestvuje u pregovorima. I kapetan me tada izvestio da su pregovori završeni i da su... da je komandant paravojnih snaga Hrvatske prihvatio predaju, i da će predaja biti u popodnevnim časovima. I ja mislim po mom tadašnjem sećanju, kada sam ja došao na Mitnicu tada, da je to bilo negde posle 15.00, 16.00 časova. Zatekao sam tada dio ljudi koji su polagali oružje; jedinice koje su to radile - organizovano su radile. I znam da me je tada kapetan pitao za ovog gospodina kojeg sam prije prepoznao na slici - da li može da mu se ostave neke svoje privatne stvari koje je imao za uspomenu, da mu se ne oduzimaju. Ja sam rekao: "Nemojte dirati čoveka!", jer sam ga prihvatio tada kao zaista korektnog borca, korektnog vojnika koji je rekao: "Ja ću predati sve one koji su bili samnom pod oružjem i napraviću njihove spiskove. " I rekao sam da mu ništa ne oduzimaju... osim oružja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, da li ste i kada saznali šta je trebalo dalje da se dešava s tim ljudima kad predaju oružje? Kakav je... ko je doneo odluku, kakav je plan bio, šta se dešavalo sa tom mitničkom grupom? Kad ste to saznali i šta je... i šta ste saznali?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ti ljudi koji su se predali, nisu više bili interesantni za obradu i rad organa bezbednosti, jer su oni sami predali oružje i prihvatili da su pripadnici paravojnih formacija Hrvatske. Odluku o njihovom daljem sprovođenju i smeštaju, kol'ko je mene poznato donio je komandant pukovnik Mrkšić i dao je zadatke određenim komandantima koji su na toj zoni bili, kao će se dalje sa njima postupati: ko će ih obezbeđivati, gde će se sprovoditi. I... ja sam jedino kroz neki informativni razgovor pokušao preko svojih organa bezbednosti da saznam mogu li nam dati podatke: će su im ostali magacini oružja, ima li još oružja, će su minska polja, i da li znaju da nam nešto kažu što nam može koristiti da narod ne bi stradao od tih eksplozivnih naprava i ostaloga, što su... isto da kažem, oni u tim razgovorima bilo korektni - i rekli mnogo toga. I mene je interesovalo da li... da li je taj rad posle u samom rejonu Mitnice i pomoć civilnom stanovništvu i zbrinjavanje tih ljudi, i da proverim da li se možda među tom... tim civilnim stanovništvom neko nije izost'o koji se prikriva i krije, a da je pripadao paravojnim formacijama i vršio krivična dela.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko ste se vi zadržali tu na, da kažem na Mitnici? Gde ste konkretno vi bili? Mesto? Mitnica je širok pojam, znači...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam znači bio u rejonu, prvo u rejonu Vučedola, ovo kako sam rekao. I većinom je narod iz rejona Mitnice dolazio prema tom Vučedolu. I to je već počeo dan da se smiruje, počeo je i mrak. Negde ispred pada mraka, prije toga možda, rekao sam da sam obavestio Komandu brigade, da je tu veliki broj civilnog stanovništva i da treba uputiti dalje vozila za njihovu evakuaciju. Brzo se reagovalo, i tu imaju i za... zapisi u ratnom dnevniku Gardijske brigade. I verujem da je bilo to regulisano komandnim putem, da je tada rečeno da može po prvi put, pored onoga što civili mogu da idu u Crveni krst u Šid, da i oni civili koji žele da idu u Hrvatsku - mogu da idu u Hrvatsku i da će im se obezbediti... da će Armija obezbediti za to prevoz. Prema tome, bile su dve grupe tih civila: Jedna grupa koja je trebala da ide za Šid, a jedna grupa koja je trebala da ide za Hrvatsku. U tom rejonu Vučedola, od tih civila, *gro* je želelo da ide u Hrvatsku. Najveća većina, ogromna većina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A koliko ih je po vašoj proceni bilo?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa po mojoj proceni tada na Mitnici je bilo više od 4.000 civila. I ja sam tu se zatekao sa mojim pomoćnikom za vojno policijske poslove, majorom Ljubišom Vukašinovićem. I krećući se kroz te civile na Vučedolu, rekao sam mu jednom prilikom ovako;"Vidiš Ljubiša koliko ima malo ovih vojnika na obezbeđenju tih civila, bilo ih je možda najviše 30, a gledaj koja je ogromna masa ovoga naroda. I kad bi oni znali da nas ima samo ovde 30, da uzmu kolje u ruke, mogli bi nas sve pomlatiti". I reko': "Sad ti je jasno zašto je toliki otpor bio snažan i jak".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Malo sporije, molim vas.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Negde u to vrijeme desilo se da je došao kurir, vojnik, koji me je tražio i predstavio se da dolazi iz Komande brigade i da mi donosi telegram. Ja sam uzeo tu kofertu, otvorio. Bio je na listu papira napisano, pošto je taj na Centru veze verovatno je telegram bio šifrovan, napisano rukom. Sadržaja telegrama se dobro sećam: "Oko 2.000 naših vojnika i starešina nalazi se u hrvatskim zatvorima. Treba učinjeti da se privede što više učinilaca krivičnih dela da bi izvršili razmenu". U potpisu, general major Aca Vasiljević. Ja sam malo gledao taj telegram, i dao sam ga majoru Vukašinoviću i rekao: "Pogledaj ovaj telegram". On je pročitao taj telegram, ja sam ga stavio u svoju beležnicu. I tu veče ostali smo i ja i major Vukašinović u rejonu Vučedola, pa negde do 23.00 sati odnosno, do 11 sati noću, ako tako mogu da kažem, gde smo pokušavali da ostalim vojnicima i starešinama pomognemo da se civilna lica ukrcaju u autobuse i vozila koja je odredila Jugoslovenska narodna armija, i da pomognemo kol'ko može da se podele u te dve grupe. Imenovane su određene starešine koje će voditi koju kolonu, i da se upute tamo gde su oni želeli da idu. Ujedno, mi smo i operativno razgovarali sa pojedinim, da bi saznali ima li među njima počinioca krivičnih dela. Pomagali su nam u tom poslu i pripadnici Teritorijalne odbrane Vukovar - koji su poznavali ljude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi tog dana išli na "Ovčaru"? Te večeri, tog dana?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To... te večeri, po mom sećanju sam došao u rejon "Ovčare" sa kolonom autobusa u koje su bili smešteni civili sa Vučedola - koji su želeli da idu u Hrvatsku. Za tom kolonom, došla je i jedna grupa civilnim motornih vozila i priključnih vozila kao što su traktori i tako, ne znam... I zaustavili smo kolonu na "Ovčari", tu nas je sreo jedan oficir koga ja tada nisam poznao, predstavio se da je iz 80. motorizovane brigade i rekao je da je njegova vojska sada trenutno u rejonu "Ovčare" i da oni tu se bave obezbeđenjem. Ja sam zamolio da sva ta vozila civilna i ostala priključna da se parkiraju na jednu ledinu tu gde nas je on... površina jedna ravna, skrenuo pažnju tim civilima da ako žele da napuste ovo područje mogu da idu u autobuse, i da će im se udovoljiti želja, ovo kako sam rekao po ovim grupama, a da motorna vozila moraju ostati tu i da ne može se ići vozilima privatno, samostalno, radi bezbednosti, radi bilo čega; i da će vozila biti prebačena u Sabirni centar, u "Velepromet", pod kontrolu Teritorijalne odbrane grada Vukovara. I po mene, sigurno se sećam dobro, to je bilo čak negde između 23.00 i 01.00 sat posle pola noći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tog oficira koga ste sada opisali, da li ste kasnije prepoznali?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa dosta kasnije, kad sam došao da radim u Centar vojnih škola, i čisto u razgovoru, saznao sam da se to... taj oficir...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nemojte ime.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: ... zove imenom takvim kakvim se zove, jer sam ga tamo prepoznao u Centru vojnih škola. I bio je ovde svedok. A sad mu ne znam tačno onaj pseudonim pod kojim je svedočio pravo da vam kažem.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li da pređemo za trenutak na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na javnoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta je bilo sa tim civilima tu na "Ovčari"? Šta je bilo sa tim... to veče, šta se dešavalo? Slušali ste i svedočenje Foro Šarlote . Da li vam je to osvežilo pamćenje, da li se sećate detalja?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa... mnoga svedočenja ovde su mi osvežila pamćenje. I moram ipak da ka'em da je u tom delu iskaza oko "Ovčare" i

oko toga djela, čako i ono da su me pitali neki teritorijalci, pokazivali mi prstom na neke da sumnjaju da su počinili krivična dela, ja sam rekao da idu u autobuse i nisam želio da ih razdvajam od svojih porodica, o čemu je gos... svedočila Fora. I potvrđujem da je to moglo biti vrijeme ovako kako sam vam rekao, a i ona je čini mi se tako nešto slično svedočila. I znam tada da je vođa te jedne kolone ispred Komande Gardijske motorizovane brigade koja je trebala da ide za Hrvatsku, bio major Škorić, jer se javio, i da je kolonu pratila saobraćajna vojna policija iz Prvog bataljona Vojne policije, i da je komandir tog obezbeđenja za pratnju, po mom dubokom sećanju, bio kapetan... kapetan Jannković, koji je bio zamenik komandira čete u Saobraćajnoj četi vojne policije. I kad sam došao u Negoslavce, saznao sam da je dogovoreno da ta kolona kreće tu veče odmah, jer nismo imali prostora ni mjesta da zadržavamo ljude da se tu mrznu, zbog žena i starih ljudi - da kreće, ja mislim prema prelazu na autoputu od Šida kud se ide prema Zagrebu. I ona je otišla.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto smo čuli svedočenja pred ovim Sudom da to veče su se tu na "Ovčari" nalazili pripadnici Mitničke grupe, u onom hangaru, da li ste vi njih videli, da li ste išli do hangara, da li ste u pogledu toga imali neke kontakte?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam po pitanju tih ljudi koji su se predali i priznali da su pucali i nosili oružje, rekao da mi više nismo vršili nikakvu operativnu obradu prema njima, jer je to naređeno da se takvi ljudi odmah sprovedu u Sremsku Mitrovicu, i da tamo postoje organi koji će to raditi, zadužio da prati njihov dalj... dalje postupke prema njima kapetana Karanfilova Borčeta. I on je mene izvestio 19. da su ti ljudi otišli za Sremsku Mitrovicu. I nisam nikad dolazio kod tog hangara, niti sam znao đe su oni tad tu veče bili smešteni. I prvi put sam ovde na slikama vido takav hangar, sad... sad mogu da ka'em. Sad, da ste me pitali prije toga nekad da negde pokažem, ja jedino što na "Ovčari" znam, to je ona "Žuta kuća" u kojoj je bila smeštena Komanda. A tu "Žutu kuću" više poznajem iz ranijih kontakata sa komandantom 20. partizanske brigade gospodinom potpukovnikom Mišovićem Slobodanom, pošto je on Crnogorac rodod odakle i ja, dolazio sam kod njega da tražim od njega pomoć, ali na žalost, nije mi pomogao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovaj, ovo dešavanje na kom ste vi bili prisutni na "Ovčari" 18. uveče, znači taj dijalog sa Forom, sa tim civilima, teritorijalcima, gde se on dešava, gde se on odigrava, po vašem sećanju?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa odigrava se kako put dolazi od Vučedola dolazi prema "Ovčari" na jednoj... ravnoj površini, zelenoj, sa desne strane tog puta kad se gleda od Vučedola prema "Ovčari". Ali je bila noć, nisam zapazio nešto više objekata, samo znam da je bila noć i da je bilo ravno. I to je sa desne strane kad se dolazi od Vučedola prema "Ovčari". I nisam zapazio da je bilo nekih objekata blizu te ravne površine, ako sam ja tada dobro to zapazio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je tu neko od vaših kolega iz organa bezbednosti bio sa vama na "Ovčari" to veče?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Kol'ko se ja sećam, čitavo veče taj dan sa mnom na "Ovčari", odnosno to popodne na "Ovčari" je bio major Ljubiša Vukašinović. Ne kol'ko se sećam, nego sam siguran da je bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste rekli da ste tu bili do kasno u noć. Da li po nečemu još pamtite bilo šta, 18. ili možemo da pređemo na sledeći dan?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa pamtim jedino da sam kasno, posle pola noći, došao u Komandu Ga... Gardijske brigade u Negoslavcima, da sam rekao šta je sve bilo na "Ovčari", i da sam bio umoran, i da mi je prenijeto tada naređenje - da sutra ujutru moram doći na sastanak kod gospodina pukovnika Mrkšića oko 7.00 sati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Slušamo vas. Šta je dalje bilo?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, ujutru sam došao i javio se gospodinu pukovniku. I on je saopštio nama još tu starešinama koje je okupio iz... uži dio Komande, i mislim da je bio prisutan i pukovnik Pavković, ali ne mora da je sigurno. Znači, siguran sam da je bio načelnik Štaba, da je bio pomoćnik za moral, ne znam da li je bio pomoćnik za pozadinu, da je bio neko iz Operativno nastavnog organa. I mene je dao zadatke da će u posetu našoj jedinici doći visoka delegacija na čelu sa gospodinom Cyrus Vanceom, i da se njihov dolazak očekuje oko 10.00 časova tog dana - i da preuzmem sve mjere da prihvatimo pri ulasku u selo Negoslavce tu delegaciju, da je dovedemo na Komandno mjesto, i da mi, pomoćnici, prisustvujemo sastanku koji će gospodin pukovnik održati sa tom delegacijom. To su... ta sećanja. I posle toga ja sam podelio zadatak mojim oficirima bezbednosti šta će ko da radi, a mislim da sam kapetanu Karanfilovu posebno potencirao da proveri jesu li ljudi koji su razoružani na Mitnici, upućeni u Sremsku Mitrovicu i da me o tome obavesti kad to bude urađeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su pre toga, da li imate saznanja, bilo kad iz zone vaših borbenih dejstava zarobljenici slani u Sremsku Mitrovicu, ili je to bio prvi odlazak? Možda ste to već rekli, ja se izvinjavam, samo kratko, pa da idemo dalje?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Rekao sam da do tada nikad nisu slati u Sremsku Mitrovicu, da smo imali i malo zarobljenika. I nikad nismo očekivali toliko da će bit', da se desilo nekad dnevno da imamo: jednog, dvojicu, trojicu...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, u redu, znači čuli smo...

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR:... I slati su u Šid. Prvi put je naređeno tada da se šalju u Sremsku Mitrovicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, sada da čujemo o poseti gospodina Vancea. Šuli smo svi i svedočenje pred ovim Sudom gospodina Okuna. Ali pre možda nekih konkretnih pitanja, ispričajte nam kako se vi sećate da se odigrala ta poseta gospodina Vancea? I šta ste vi tu tokom posete radili?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja se sećam da je komandant bataljona, Prvog bataljona Vojne policije, po odobrenju komandanta brigade, odredio jednu patrolu policijsku sa motornim vozilom, koja je sačekala kolonu vozila sa kojom je doalzio gospodin Vance. I doveli smo ih na Komandno mesto - kod komandanta. Komandant je sačekao ih ispred zgrade, ušli smo u salu, seli. Komandant je imao plan grada Vukovara, šemu jednu veliku, informisao je delegaciju gospodina Vancea o svemu što je njih tada interesovalo. Ja mislim da je to informisanje trajalo negde do 11.00 časova. Nama je bilo najavljeno, kol'ko je tada nas upoznao komandant, da će ta delagcija najviše u našem... u našoj zoni boraviti do dva sata. Ako ja nisam zaboravio, ali mene se čini tako. Posle tog završenog sastanka, gospodin Vancea je izrazio želju da bi on želio da ode lično u grad Vukovar, i da vidi kako izgleda to tamo. U delegaciji koja je došla ispred Saveznog sekretarijata za narodnu odbranu, sa gospodinom Vanceom bio je i moj, tako da kažem, stručni savetnik po pitanju bezbednosti, načelnik bezbednosti Kabineta saveznog sekretara za narodnu odbranu, potpukovnik Dragoljub Đukić...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo,ušlo je u zapisnik. Samo malo. Dragoljub Đukić. Da li je to osoba čije smo potpise vidali na dokumentimasad koje smo analizirali tokom prepodneva? Da li je to taj čovek?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: To je taj čovek. I bio je...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo... samo polako vas molim.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR:... I bio je sa njim načelnik odel'enja za vezu sa inostranim vojnim predstavnicima saveznog sekretara za narodnu odbranu, pukovnik Pero Stojić. Tu dvojicu znam sigurno da su bili, a možda je bilo i drugih starješina, ne mogu se sjetit' svega. Posle izražene želje gospodina Vancea da želi da poseti Vukovar, pukovnik Mrkšić je prozvaio: "Šljivan... major Šljivančanin, sad ćete ići sa delegacijom. I odvedite na sva mjesta gde je bezbedno gospodina Vancea da vidi sve šta želi. Ja sam taj zadatak izvršio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su tokom posete, prilikom dolaska u Negoslavce i dalje, u toku posete, sve do kraja - bili sa vama i predstavnici sedme sile, odnosno novinari?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Čitavo vreme, čitavo vreme od dolaska Vancea do njegovog odlaska, bila je velika grupa novinara, i pratila je sve aktivnosti gospodina Vancea u Vukovaru, a čak i u vozilima sa... sa... sa gospodinom Vanceom došla je... su dve ekipe novinara, koji se nijesu ni jednog trenutka odvajali od te delegacije. Stalno su bili prisutni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad da čujemo, gde ste... kako se sećate, gde ste pošli i šta ste sve videli?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Znači, pošli smo jednim transporterom oklopnim Vojne policije, iz Prvog bataljona Vojne policije. I ja sam sedio u transporteru zajedno sa gospodinom Vanceom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, ko je još bio u tom transporteru možda?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa, sećam se da je bio oficir za vezu, i možda je bio pukovnik Pavković, ili Pero Stojić u tom istom transporteru. Jedan od te dvojice je pukovnik, jer nije imalo više... mislim, moglo je tu osam vojnika da sedne, ali nismo hteli da pravimo gužvu. Znači, siguran sam da je bio gospodin Vance, oficir za vezu, jer je on prevodio šta smo pričali, i bio je jedan od ove dvojice pukovnika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Idemo dalje.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Došli smo prvo u kasarnu u Vukovaru, jer je on želio da mu pokažemo kasarnu. Pokazali smo. U tom razgovoru, ja sam i sa gospodinom Vanceom pričao o partizanima i Drugom svjetskom ratu, i pričali smo i o ulasku partizanskih jedinica u grad Trst, u Italiji, i dolazak američkih trupa u taj grad. I bilo mi je milo što smo bili saveznici u Drugom svjetskom ratu, što je i njemu vidim, bilo drago tada. Mislim, tako sam osjetio. Posle toga, odveo sam ga, i čitavu delegaciju u "Velepromet", gde je bio veliki broj izbeglica. U tom "Veleprometu" zadržali smo se duže vremena. Vance je razgovarao i sa izbeglicama i sa mnogim ljudima, ništa nismo nameštali, niti bilo šta pripremali za takvu jednu visoku delegaciju iz visoke... iz velike zemlje svijeta. On je jednog trenutka pitao da li može da ode u vukovarsku bolnicu. Ja sam objasnio da se bolnica nalazi u zoni druge jedinice, a i poučen onim iskustvom koje mi je ranije savetovao general Vasiljević, kad sam vodio načelnika Generalštaba bez odobrenja, da u zonu druge jedinice ja ne mogu voditi nikoga, pa ni gospodina Vancea. I tada nije bilo bezbedno i mi... i tada su se vodile borbe u centru Vukovara, kol'ko sam ja imao tada saznanje, nisam mogao od tamo da mu to udovoljim. Znao sam i da na mnogim mjestima su postavljene mine i da je minirano. Ja sam čuo sugestiju od vođe te ekipe, mislim da je to rekao ili Pero Stojić ili pukovnik Pavković, da ne mogu oni voditi Vancea van naše zone. I ja se u to nisam više ni... uplitao da mnogo o tome objašnjavam. Samo, ja sam izrazio svoje mišljenje da ja ne mogu voditi gospodina Vancea nigde van svoje zone. On je rekao da ga odvedemo na neko drugo mjesto gdje može vidjeti prostor Vukovara, i njega smo vodili na Milovo brdo, odnosno ja sam ga vodio na Milovo brdo. Odatle je gospodin Vance posmatrao vukovarsku bolnicu, pošto se vidi krov i objasnili smo taj rejon, gde su mostovi, đe je reka Vuka, to... se sve vidi. I ja sam predložio, pošto želi da poseti bolnicu, da imamo bolnicu u Negoslavicima, i da bi bilo dobro da je poseti. On je tom prilikom mene rekao da je kasno, i da on mora stići na neki sastanak tog dana u Zagreb, a da se moraju vratiti u Beograd, i da neće imati vremena. Ja sam mu tada rekao, i tih se riječi dobro sećam: "Gospodine Vance, danas smo mi proglasili praznik za nas i naše vojnike, jer smo počastvovani što ste vi kao veliki svjetski političar i predstavnik jedne velike sile i zemlje, čiji smo mi bili saveznici u Drugom svjetskom ratu, došli da posjetite našu zemlju... našu jedinicu. I trebali bi posjetiti tu bolnicu, jer je to trenutno najhumanija bolnica na svijetu". On je pitao: "Kako"? Ja sam rekao: "Zato što se tu liječe sad trenutno naši mladi vojnici i starešine, koji nedužni moraju da ginu ili budu povrijeđeni, leči se čitav narod ovoga kraja. I

videćete da ti naši lekari ukazuju i pružaju pomoć i onim pripadnicima paravojnih formacija koji su pucali na iste te naše vojnike koji njih danas obezbeđuju."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kol'ko se on zadržao tu u bolnici?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: I gospodin... samo da završim, gospodin Vance je onda rekao: "Želim da posjetim tu bolnicu." I otišli smo u Negoslavce. I ja sam mislio da će tu Vance ostati kratko. Ali on kad je vidio ovo o čemu sam ja njemu pričao, mislim da se ta delegacija u bolnici zadržala najmanje 30 minuta, pa čak i do sat vremena. I na... i govorio je gospodi iz njegove pratnje da zapisuju to šta je on vidio u toj bolnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad ste se rastali i šta je bilo na rastanku?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Moram da ispričam još jedan detalj, ovo je vrlo bitno, ja se izvinjavam. U putu od Milovog brda do Negoslavaca u transporteru, mene je jednom prilikom gospodin Vance upitao, "gospodine majore, hoće li vaša jedinica napadati Osijek, sad posle ovog izvršenog zadatka?". Mene je malo i dirnulo to pitanje. I ja sam mu rekao: "Gospodine Vance, moja jedinica će uvijek raditi po naređenju pretpostavljene komande. Ali ja ne vidim razloga zašto bi mi napadali Osijek, kad je to grad u našoj zemlji?" Onda je on mene rekao: "Znate li vi gospodine majore koliko kojeg naroda živi u tom gradu?" Ja sam rekao: "Gospodine Vance, stvarno ne... nemam takve informacije i nije mi poznato". On mi je rekao: "U tom gradu živi oko 73 posto Hrvata. I ti Hrvati vas pripadnike Jugoslovenske narodne armije smatraju kao okupatorsku i agresorsku vojsku". Ja sam začutao i ostao sam dalje bez ikakvog odgovora na to pitanje. I gledao sam da promenimo temu, jer stvarno nisam mogao da verujem da do juče s tim narodom s kojim sam živio dobro da može svoju armiju smatra kao okupatorsku i agresorsku. I nastavili smo sve ovo da radimo dalje kako je bilo. Kad je završena poseta bolnici, mi smo se rastali prijateljski; gospodin Vance se zahvalio i rekao je otprilike da mu je zaista drago što je boravio u takvoj jedin... jednoj jedinici kakve su... kakva je ta jedinica Jugoslovenske narodne armije ali da nije zadovoljan što je boravio baš u ovakvo vrijeme kakvo je za nas nesrećno; da će učiniti sve da se spreče međunacionalni sukobi u Jugoslaviji, i da je stekao utisak da ništa nismo prikrili od njega, nego da smo mu pokazali situaciju onakvu kakva jeste. I ako imadne nekad i druge prilike, da će doći da poseti našu jedinicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, kada ste vi došli do saznanja da su pripadnici vaše jedinice došli do bolnice? Kad ste vi čuli da su oni došli? I tad kad ste čuli, koja je bila informacija, kad su oni tu bili? Kad su došli do bolnice?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Tu informaciju prvi put sam čuo toga dana poslepodne, posle po mene, posle 14.00 časova, kad je Vance završio posetu našoj zoni, kada sam došao na Komandno mesto kod gospodina komandanta pukovnika Mrkšića; i on mi je to lično dao tu informaciju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste videli ovde dokument, da ga ne stavljamo, to je dokazni predmet, izveštaj da je u bolnicu, da su pripadnici

Gardijske brigade Operativne grupe Jug došli oko 11.00 časova. Znači, tad kad ste čuli da su oni tamo, šta vam je rečeno, kad su oni tu došli? Da li je to otprilike se podudara sa ovim izveštajem?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Ja sam to upamtio dobro. Kad sam završio... kad je završen zadatak sa gospodinom Vance, otišao sam na Komandno mjesto da izvje... izvjestim komandanta da je delegacija napustila zonu naše jedinice. Pukovnik Mrkšić mi je, kol'ko se prisećam sad, saopštio sledeće: "Dobro, je li sve bilo po... je li sve proteklo u redu?" Rekao sam da jeste. On je rekao: "Jedinice Prvog motorizovanog bataljona su prešle reku Vuku i ušle su u rejon policijske stanice i bolnice. Ja sam primio na razgovor direktorku bolnice Vukovar i obeć'o joj da ćemo poslati: lekove, hranu, vodu i ostalo. Pošto ti stalno kontaktiraš sa predstavnicima međunarodne organizacije, nađi sad predstavnike međunarodne organizacije i vidi da li oni mogu da obezbede neku količinu lekova da se pošalje bolnici. Pored toga, trebaš da odeš u bolnicu sa tim predstavnicima, da proveriš one informacije bezbednosne..." koje sam ja ovde prije prikazivao, što smo dobili - šta se tamo stvarno dešava, da saznamo nešta o našim nestalim vojnicima. I kol'ko se sećam, čini mi se da je pomenuo tada: "I vidi onda oko komandanta koga stalno tražiš, komandanta hrvatskih snaga, da li ćeš se negde i sa njim sresti."

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo. Tu ćemo temu očigledno morati da počnemo sutra. Da završimo oko posete gospodina Vancea još sa dva pitanja. Vi ste čuli svedočenje ovde gospodina Okuna uživo. Da li ste vi tokom te posete verbalno, prvo nadvikivali, sukobljavali sa gospodinom Vanceom? I ono drugo što smo čuli ovde, da li ste u bilo kom trenutku vi u njega uperili pušku ili ga fizički sprečavali u želji da obiđe bolnicu? Vrlo kratko.

SVEDOK ŠLJIVANČANIN – ODGOVOR: Pa slušajte. Prvo, kad sam to slušao, okretalo mi se sve ovo oko moje glave. Čitava ova sudnica. Ja sam stvarno prihvatio tog gospodina Vancea kao jednog velikog gospodina i uglednog političara, i čoveka koji je ipak imao dosta godina. Ja sam relativno tada bio mlad. Ja imam običaja da možda govorim malo glasnije, pa možda neko misli da je to vikanje. Ja mislim da to je moj normalan govor. Ali, da uperim pušku u takvog čoveka kakav je bio Vance, a i da nije on Vance, nego da je čovek njegovih godina, bilo koji takav, onda bi ja trebao da budem davno u ludnici i da budem lud čovek. I ja ne znam šta drugo da kažem na tu diskusiju, a evo imaju snimci ovde svi, čitave te posete. Bili su novinari i vidi se lepo i na tom snimku da ja puške u svo... u svojim rukama i ne držim nigde, niti sam je im'o... u tom vremenu posete gospodina Vancea, nije mi bila potrebna da je nosim. I nemam komentara. Mislim, to je suviše pričati o tome bilo šta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mogu da zaključim da vi niste tom prilikom nikakvu pušku imali, niti uperili u gospodina Vancea ili u njegovom pravcu? Da ili ne?

SVEDOK ŠLJIVANČANIN: Nikad.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Časni Sude, možemo li da završimo za danas sada?

SUDIJA PARKER: Hvala. Nastavićemo sa radom sutra u 9.00 časova.

Fond za humanitarno pravo

